

ΙΩΑΝ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΚΟΥΦΑ 38
ΑΘΗΝΑ 106 72

ΚΕΡΑΣΟΥΒΟ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

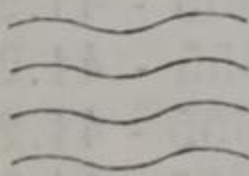
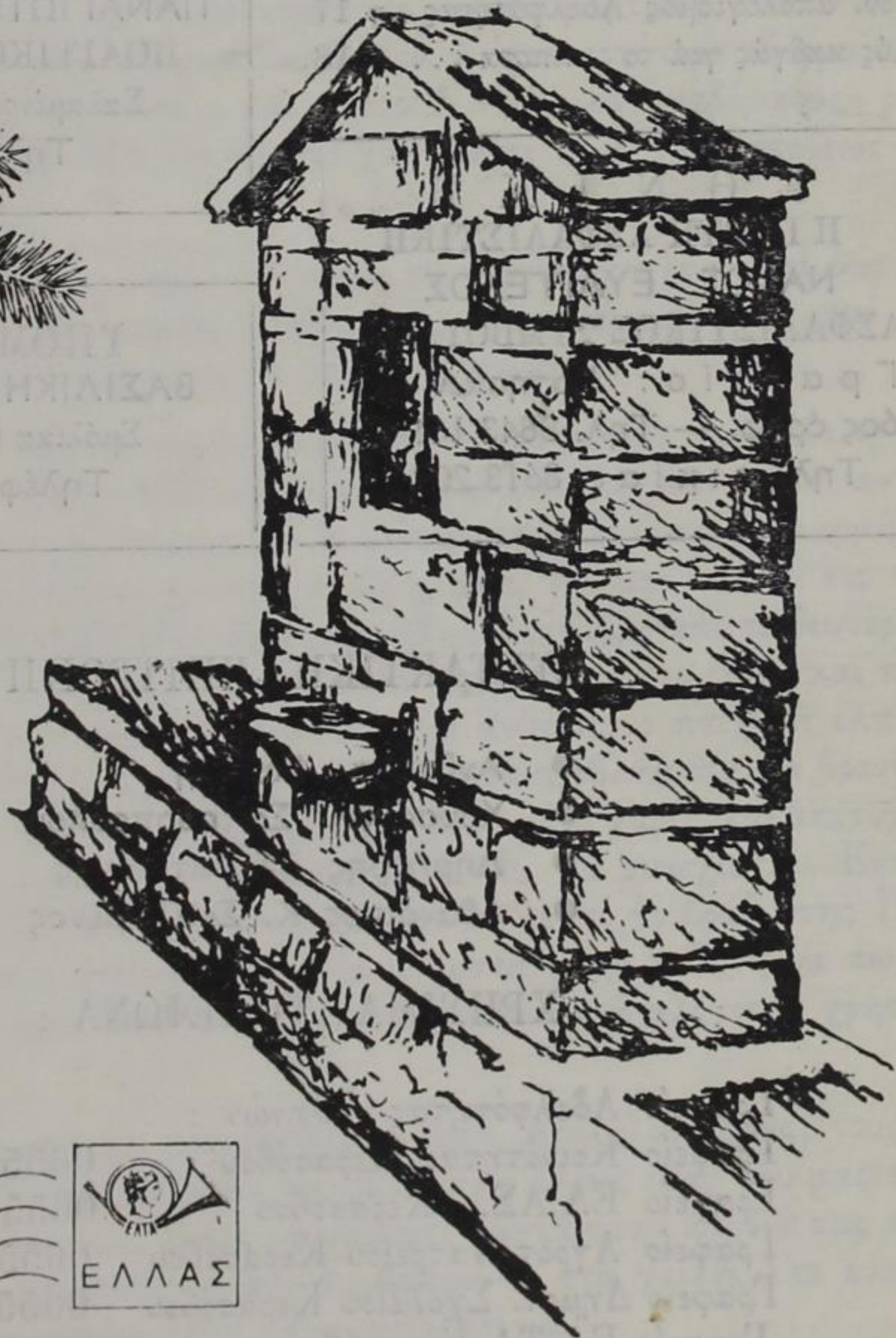
ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ

ΓΙΟΡΤΕΣ

ΚΑΙ

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΕ ΟΛΟΥΣ

● ΦΑΙΔΡΙΑΔΩΝ 76 — ΚΥΨΕΛΗ — 113 64 ΑΘΗΝΑ ●

██ ΟΚΤΩΒΡΗΣ — ΝΟΕΜΒΡΗΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1989 ██

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Στο γύρισμα του χρόνου σελ. 3	Αποτελέσματα φανατισμού » 19
Το δασικό μας ζήτημα » 4	Αμφισβήτηση » 20
— 'Όχι στο ΕΗΤΖ ! » 7	Κοινωνικά επιστολές ανακοινώσεις » 22
Τοπικά... Οΰτοπικά » 9	Τα βιολογικά αίτια του εγκλήματος » 24
Το κυνήγι σήμερα » 13	Συνδρομές » 30
Η Γεν. Συνέλευση της Αδελφότητας » 15	
Σχόλια-προτάσεις για ένα θέμα . . . » 16	
Οικον. απολογισμός Αδελφότητας » 17	
Πολύς καβγάς για το ...τίποτα . . . » 18	

Ε Θ Ν Ι Κ Η
Η ΠΡΩΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΝΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
Γ ρ α φ ε ί ο : Πατησίων 44
6ος όροφ. — Τηλ. 8843.141-4
Τηλ. οικίας 8613.209

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ε. ΤΣΙΑΤΣΙΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Σαλαμίνος 35 — Μαρούσι
Τηλ. 8051.580

ΥΠΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΓΕΩΡΓ. ΖΟΥΚΑ
Σμιόλικα 6 — Καματερό
Τηλέφ. 26 21 953

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Ανθούλα Γαλάνη
- Χρυσάνθη Σωτηροπούλου
- Δημήτρης Στρατσιάνης
- Αθανάσιος Κ. Σκαλωμένος

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ :

Γραφείο Αδελφότητας Αθηνών :	8624.043
Γραφείο Κοινότητας Κερασόβου :	0655 - 41.210
Γραφείο ΕΛ.ΑΣ. Κερασόβου	0655 - 41.211
Γραφείο Αγροτ. Ιατρείου Κερασόβου	0655 - 41.214
Γραφείο Δημοτ. Σχολείου Κερασόβου	0655 - 41.224
Γραφείο ΕΛ ΤΑ Κερασόβου	0655 - 41.212

Τυπογραφική επιμέλεια : Δημ. Ευαγγ. Κασιούμης, Γερανίου 7 - τηλ. 52.20.597

Νύχτα Χριστουγέννων... Νύχτα μαγική.

Κι όλοι εμείς, για άλλη μια φορά, μπροστά στο Χριστουγεννιάτικο δένδρο, ν' αναπολούμε με κάποιο αδιόρατο σφίξιμο στο στομάχι... Ν' αναπολούμε κάποια μακρινή σιωπηλή Χριστουγεννιάτικη νύχτα, ψηλά, στο ορεινό χωριό με το χιόνι να σκεπάζει με το λευκό του πέπλο, έτσι ήσυχα και απαλά κάθε στέγη, κάθε καλντερίμι. Η κάπως αλλιώς... Στην πόλη... Με τα πολύχρωμα φωτάκια, τον πλαστικό διάκοσμο και τη χάρτινη φάτνη που έστησε ο οικείος δήμος στην κεντρική πλατεία. Ν' αναπολούμε νύχτες γιορτινές, όταν άνοιγαν τα δώρα κάτω από το χριστουγεννιάτικο δένδρο, ή όταν αργότερα εξορμούσαμε παρέα ομηλίκων σε συγκεντρώσεις και πάρτυ ή στους «τσογαδόρικούς» ρυθμούς του «31» με δραχμούλες μια και το χαρτζιλίκι ήταν ελάχιστο έως καθόλου.

Και λοιπόν τι να ευχηθούμε γι' αυτή τη χρονιά που είναι επί θύραις; Για την χρονιά της Οικουμενικής κυβέρνησης; Να είναι καλύτερη από την προηγούμενη φυσικά ή τουλάχιστον να μην είναι χειρότερη.

Υπάρχουν πράγματα και πλάσματα στον πλανήτη για τα οποία η χρονιά που πέρασε ήταν καθοριστική και τελεσίδικη, κατά κάποιο τρόπο, αν και αυτό παραμένει ένα ερώτημα ανοιχτό. Για άλλους ήταν ξεκίνημα και ορμή και υπόσχεση: όπως είναι όλες οι χρονιές, κάθε χρονιά, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Η δωδεκάτη ώρα της 31ης Δεκέμβρη και το δευτερόλεπτο της 1ης Γενάρη είναι ίδιες στιγμές στον ατέρμονα χρόνο όπως και κάθε άλλη στιγμή, αλλά εδώ παίζεται ένα υπέροχο ανθρώπινο παιχνίδι ελπίδας και αυταπάτης. Για το χρόνο που έρχεται. Όπου τα προβλήματα θα βρουν ως δια μαγείας τη λύση τους. Όπου θα υπάρχουν μόνο χαρές και επιτυχίες. Όπου ελπίζουμε πως ό,τι ωραίο ζήσαμε ή ΖΟΥΜΕ θα συνεχιστεί. Εντονότερο, ωραιότερο. Και όλα αυτά από τις 12 και 1' λεπτό το βράδυ της Πρωτοχρονιάς. Νιώθω ίσως κάποια αμηχανία μπροστά στην ευθύνη να πω κάποιες καθιερωμένες ευχές που από κάποια αναγκαία ή αλόγιστη χρήση έχουν φθαρεί.

Παρ' όλα αυτά υπάρχει μια ολόθερμη ευχή. Από όλους εμάς, τους συνεργάτες του περιοδικού και τα μέλη του Δ.Σ. προς όλους εσάς που μας εμπιστεύεστε και είστε φίλοι μας. Ευχή να υπάρχει πάντα στην καρδιά σας η ελπίδα. Με ένα πλατύ χαμόγελο —όχι συμβατικό— στα χείλη. Για ένα καλύτερο αύριο. Για μια ευτυχισμένη καινούργια χρονιά.

X. Ζ.Σ.

ΤΟ ΔΑΣΙΚΟ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑ

Το δασικό μας ζήτημα με την πίεση των πραγμάτων, θέλοντας και μη θέλοντας, μπήκε σ' ένα αυλάκι. Καλό κακό ο καιρός θα το δείξει.

Ας δούμε λοιπόν πού βρισκόμαστε σήμερα :

Έγινε στις 15 Νοεμβρίου στην Εισαγγελία Εφετών Ιωαννίνων, η εκδίκαση της ανακοπής, κατά της Πρωτοδίκου αποφάσεως του Εισαγγελίου Πρωτοδικών για την αίτηση του Δασαρχείου (Δημοσίου) (προσωρινά μέτρα).

Και αυτή η ενέργεια, όπως εκ των προτέρων γνωρίζαμε, απερρίφθη. Εκείνο που πρέπει εμείς να προσέξουμε είναι το σκεπτικό με το οποίο απερρίφθη η ανακοπή που πρέπει να μας κάνει πολύ προσεκτικούς και στην επιλογή των μαρτύρων και στο τι αυτοί θα ισχυρίζονται και πώς σε κάθε δίκη. Διαβάστε το σκεπτικό και βγάλτε τα συμπεράσματά σας.

.....

..... προέκυψαν τα εξής: στην περιοχή της Κοινότητας Αγίας Παρασκευής Ιωαννίνων (επαρχία Κόνιτσας), εκτός των άλλων δασικών εκτάσεων, υπάρχει και το δάσος «Ριάχοβο», δηλαδή το επίδικο. Μέχρι το έτος 1953, όλες οι δασικές εκτάσεις της Αγίας Παρασκευής και, κατά συνέπεια, και το επίδικο δάσος «Ριάχοβο», εδευρούντο ότι ανήκουν κατά μεν την κυριότητα σε Τουρκαλβανούς δυνάμει της υπ' αριθμ. 26/1924 αποφάσεως του Διοικητικού Δικαστηρίου του Υπουργείου Γεωργίας, κατά δε τη διακατοχή και νομή στην Κοινότητα Αγίας Παρασκευής δυνάμει αποφάσεως του έτους 1927 της επιτροπής του άρθρου 85 του Ν. 3077/1924 και της υπ' αριθμ. 93702/18-1-1937 αποφάσεως του Υπουργείου Εσωτερικών. Το έτος 1953, όμως, με αφορμή την υποβολή στο αρμόδιο Υπουργείο προς έγκριση διαχειριστικής εκθέσεως του δάσους Αγίας Παρασκευής, ετέθη για πρώτη φορά θέμα εξακριβώσεως επί τόπου της πραγματικής εκτάσεως αυτού, καθώς και των ορίων του. Προς το σκοπό αυτό συνεστήθη επιτροπή, αποτελουμένη από τον Επιθεωρητή Δασών Ηπείρου και το Δασάρχη Κόνιτσας, η οποία και, μετά από επιτόπια έρευνα και διενέργεια αυτοψίας, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το δάσος «Ριάχοβο» (επίδικο), εκτάσεως 3.500 περίπου στρεμμάτων, δεν ανήκε ποτέ σε Τουρκαλβανούς, δεδομένου ότι, η περιοχή «Ριάχοβο», που στο απώτατο

παρελθόν αποτελούσε ιδιαίτερο συνοικισμό της Αγίας Παρασκευής (Κερασόβου), ως παραχωρηθείσα σε διάφορες Ιερές Μονές της περιοχής (Αγίου Θεοδοσίου κ.λ.π.), ήταν βακουφική και επ' αυτής κανένα δικαίωμα δεν ήταν, δυνατόν να αποκτήσουν οι Τουρκαλβανί, λόγω των ισχυόντων τότε (επί Τουρκοκρατίας) προνομίων των μοναστηριακών περιουσιών. Μετά από τη διαπίστωση αυτή, περικόπτει νομίμως το δάσος «Ριαχόβου» απ ότην υπόλοιπη δασική έκταση της Αγίας Παρασκευής και χαρακτηρίσθηκε πλέον ως δημόσιο δάσος. Μετά την εξέλιξη αυτή και ενώ μέχρι τότε το επίδικο δάσος εκμεταλλευόταν η ολότητα των κατοίκων της Κοινότητας Αγίας Παρασκευής, το δάσος αυτό περιήλθε στη δικαιοδοσία του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο και μέχρι σήμερα, δηλαδή επί χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριάντα (30) ετών, το διαχειρίζεται αποκλειστικώς ως δικό του, χωρίς να επιτρέπει την επέμβαση σ' αυτό τρίτων (της Κοινότητας Αγίας Παρασκευής ή κατοίκων αυτής και του προαναφερθέντος Συνεταιρισμού). Συγκεκριμένως, το Ελληνικό Δημόσιο έχει διορίσει Δασοφύλακα ο οποίος επιτηρεί την περιοχή, συνέταξε διαχειριστική μελέτη υλοτομίας του επίδικου δάσους η οποία εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 159636/25-8-1982 απόφαση του Υπουργείου Γεωργίας και επί πλέον εγκατέστησε σ' αυτό δασικούς συνεταιρισμούς του Νομού Ιωαννίνων για την εκμετάλλευσή του. Αντιθέτως με το Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο από τριάντα (30) και πλέον ετών ενεργεί διακατοχικές πράξεις επί του επίδικου δάσους, ο ανακόπτων Αναγκαστικός Συνεταιρισμός, η Κοινότητα Αγίας Παρασκευής ή κάτοικοι αυτής (συμπεριλαμβανομένων και των ανακοπτόντων Ιωάννη Δαγκοβάνου Χρήστου Νταγκοβάνου και Διονυσίου Βάιλα), ποτέ (απ ότο 1953 και μετά) δεν ενήργησαν, όπως προέκυψε, διακατοχικές πράξεις στο επίδικο δάσος, μάλιστα δε, όταν το Υπουργείου Γεωργίας, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 169185/1955/5-7-1980 έγγραφό του, γνωστοποίησε στην Κοινότητα Αγίας Παρασκευής και στον ανακόπτοντα Αναγκαστικό Συνεταιρισμό ότι θεωρεί το επίδικο δάσος ως ανήκον στο Δημόσιο και τους υπέδειξε τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να διεκδικήσουν τυχόν δικαιώματά τους επ' αυτού, σε καμία απολύτως ενέργεια δεν προέβησαν και εφησύχασαν για όλο το διαρρέυσαν έκτοτε (απ ότο έτος 1980) και μέχρι το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 1989 χρονικό διάστημα, για να ξεσηκωθούν οψίμως μόνον όταν την 12-9-1989 η αρμόδια δασική υπηρεσία δέλησε να κατασκευάσει τον προαναφερθέντα δασικό δρόμο. Τέλος, το ότι και οι ανακόπτοντες Ιωάννης Δαγκοβάνος, Χρήστος Νταγκοβάνος και Διονύσιος Βάιλας δεν ενήργησαν, τουλάχιστον τα τελευταία είκοσι (20) έτη, διακατοχικές πράξεις στην επίδικη δασική έκταση, σαφώς προκύπτει, πέρα ντων άλλων στοιχείων, και από την κατάθεση του προταθέντος από τους ίδιους μάρτυρα Αποστόλου Κοταδήμα, παλιού Αγροφύλακα, ενώπιον του Εισαγγελέως Πρωτοδικών Ιωαννίνων, στην οποία και τονίζεται ότι είχαν εγκαταλείψει αυτοί, από του έτους 1967 του-

λάχιστον, τα χωράφια, τα οποία, κατά τους ισχυρισμούς τους βεβαίως, κατείχαν και καλλιεργούσαν εντός του επιδικού δάσους.

Επειδή, από τα προαναφερθέντα, φανερό καθίσταται ότι ορθώς έκρινε ο Εισαγγελεύς Πρωτοδικών Ιωαννίνων και, με την ανακοπτομένην υπ' αριθμ. 22/26-9-1980 απόφασή του, στις ορθές σκέψεις της οποίας επιπροσθέτως αναφέρομαι, έκανε δεκτή την προαναφερθείσα υπ' αριθμ. 2568/13-9-1989 αίτηση και ιεδέχθη ότι σε διακατοχή του επιδικού δάσους δικαιούται το Ελληνικό Δημόσιο. Μετά απ' αυτό, πρέπει να απορριφθούν στην ουσία τους οι υπό κρίση ανακοπές.

.....

● Από όλα τα παραπάνω βγαίνουν τα παρακάτω συμπεράσματα :

1ον.— Ότι κοιμηθήκαμε για πάρα πολλά χρόνια τον ύπνο του δικαίου και φυσικό είναι το ξύπνημά μας να είναι απότομο.

2ον.— Ο,τιδήποτε λέγεται ή γράφεται προς τις δημόσιες υπηρεσίες πρέπει να είναι τρεις φορές ζυγισμένο, άλλη έννοια δίνουμε εμείς στις λέξεις άλλη το δημόσιο, (τη σωστή), με αποτέλεσμα μόνοι μας ν' ανοίγουμε το λάκκο μας.

3ον.— Μέχρι σήμερα δεν κάναμε γνωστό ευρύτερα και κυρίως προς τις δασικές και άλλες αρχές του δημοσίου και στην σωστή του βάση το δασικό πρόβλημα του χωριού. Πρέπει λοιπόν και εδώ να δώσουν προσοχή και βάρος και οι δικηγόροι μας.

4ον.— Πρέπει να είμαστε μονιασμένοι και έτοιμοι για κάθε δυσία. Το νερό μπήκε στ' αυλάκι και πίσω δεν γυρίζει.

Το γράψαμε και άλλη φορά, το επαναλαμβάνουμε και τώρα : οι διαφορές μας ας μείνουν μεταξύ μας, προς τα έξω θα είμαστε ένα. Και αν χρειαστεί και οικονομικά θα συνεισφέρουμε ό,τι μπορεί ο καθένας μας και προπάντων βοήθεια σ' αυτούς που μοχθούν γι' αυτό το σκοπό και όχι τρικλοποδιές και κοίταγμα των πραγμάτων με ψυχραιμία.

Επίσης σας πληροφορούμε ότι κατατέθηκαν στις 24 Νοεμβρίου στο Δασαρχείο Κόνιτσας αιτήσεις για αναγνώριση ιδιοκτησίας στην επίδικη περιοχή. Στο επόμενο τεύχος περισσότερα.

Δ.Θ.ΣΤ.

-ΟΧΙ ΣΤΟ ΕΗΤΖ!

Ένα αφιέρωμα με την ευκαιρία της παγκόσμιας ημέρας
κατά του AIDS (1η Δεκεμβρίου)

«Εγώ, ο Πιέρ, είμαι φορέας.

...Πριν όμως το πω στους άλλους, έπρεπε να το συνειδητοποιήσω ο ίδιος... Μέσα σ' όλο αυτό το κομφούζιο, η ζωή μου έγινε —άραγε με ποια λογική;— πιο συνετή και μαζεμένη. Η δουλειά μου είχε αρχή και τέλος: άρχισα να νοιάζομαι για τη σωματική μου κατάσταση και γενικώς αποφάσισα να ζήσω. Να ζήσω καλά».

Η συγκλονιστική μαρτυρία ενός νέου ανθρώπου σαν τον Πιέρ, πρέπει όχι απλά να μας προβληματίζει αλλά ταυτόχρονα να μας κάνει πιο ενεργητικούς για την καταπολέμηση του ιού.

Οι υποθέσεις για την προέλευση του ιού του AIDS είναι αμέτρητες. Να μερικές:

★ Ο ιός «γεννήθηκε» σ' ένα εργαστήριο, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι δημιουργήθηκε. Είναι εντελώς αδύνατο.

★ Ο ιός οφείλεται σε ατύχημα που έγινε στο εργαστήριο. Όμως δύσκολα εντοπίζει κανείς το είδος της εμπειρίας, που θα μπορούσε να οδηγήσει στη σύνθεση και ανάπτυξη ενός τέτοιου ιού.

★ Ο ιός μεταφέρθηκε από το ζωικό στο ανθρώπινο γένος. Είναι μια ιδέα που θα μπορούσε ν' αποτελέσει

το χαμένο κρίκο στην αλυσίδα της ιστορίας του AIDS.

Οι τρόποι μετάδοσης του ιού έχουν λίγο-πολύ αποσαφηνισθεί. Όλες οι μελέτες, τόσο στην Αφρική όσο και σε οικογένειες αιμορροφιλικών, βεβαιώνουν ότι καμιά μετάδοση δεν έχει γίνει μέσω της τουαλέτας, των χειραψιών, των παιχνιδιών, της διατροφής κλπ.

Επίσης, οι ειδικοί τονίζουν ότι ο ιός δεν μεταδίδεται από τα κουνούπια, τη Θεία Κοινωνία, τις πισίνες και την κομμωτική ενώ δεν έχει αποδειχθεί η μετάδοση μέσω βελονισμού και πεντικιούρ.

Θεωρητικός κίνδυνος, υπάρχει στις οδοντιατρικές φροντίδες (κυρίως για τους ίδιους τους οδοντίατρους), εφόσον δεν τηρούνται σωστά οι μέθοδοι αποστείρωσης και προφύλαξης.

Όσον αφορά τις μεταγγίσεις αίματος, ο κίνδυνος έχει εκλείψει μετά τον έλεγχο των αιμοδοτών. Εν τούτοις, παραμένει μια πιθανότητα στις 95.000 να ξεφύγει ο ιός, γιατί τα ισχύοντα τεστ στις Τράπεζες Αίματος δεν ελέγχουν ικανοποιητικά το δεύτερο ιό του AIDS και γιατί υπάρχει μια περίοδος μεταξύ μόλυνσης και οροθετικής αντίδρασης που δεν ανιχνεύεται. Οι σύριγγες μεταδίδουν τον ιό αν είναι μολυσμένες. Αποδε-

δειγμένη είναι και η «κάθετη» μετάδοση του ιού από τη μητέρα στο έμβρυο, κατά τον τοκετό (φυσιολογικό ή με καισαρική) ή κατά την ανάπτυξη του εμβρύου.

Οι σεξουαλικές σχέσεις πάντως παραμένουν ο κύριος τρόπος μετάδοσης του AIDS. Οι ετεροφυλοφιλικές σχέσεις είναι επικίνδυνες, όταν ο ένας σύντροφος είναι φορέας του ιού (και ο κίνδυνος είναι μεγαλύτερος όταν μολυσμένος είναι ο άνδρας).

Άλλες προϋπάρχουσες σεξουαλικές μεταδιδόμενες νόσοι θεωρείται ότι αυξάνουν σημαντικά τον κίνδυνο προσβολής από τον ιό του AIDS.

Η ευθύνη των ανδρικών ομοφυλοφιλικών σχέσεων είναι πλέον αποδεδειγμένη και ο κίνδυνος πιστεύεται ότι αυξάνεται με τον αριθμό των συντρόφων. Οι ομοφυλοφιλικές σχέσεις μεταξύ γυναικών θεωρείται ότι δεν ευνοούν τη μετάδοση του ιού.

Εξέταση για την ανίχνευση του ιού HTLV 1 με την ανοσοενζυματική μέθοδο ELISA γίνεται σήμερα σε όλα τα Κέντρα Αναφοράς* AIDS — στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, το Ηράκλειο, τα Ιωάννινα, στους σταθμούς και τα κέντρα Αιμοδοσίας, αλλά και σε όλα τα μικροβιολογικά εργαστήρια των κρατικών νοσοκομείων και σε ορισμένα ιδιωτικά εργαστήρια.

Όσον αφορά τη νοσηλεία των ασθενών με AIDS, κάθε νοσοκομείο υποχρεούται να διαθέτει γι' αυτό το σκοπό και σε μόνιμη βάση 2 - 4 τουλάχιστον μοναχικά κρεβάτια, με δική τους τουαλέτα. Αν και αυτό δεν εφαρ-

μόζεται πάντα σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας, εν τούτοις δεν έχει προκύψει, μέχρι στιγμής, πρόβλημα επαρκούς νοσηλείας αυτών των ασθενών. Επίσης το μοναδικό φάρμακο που χρησιμοποιείται σήμερα σε ευρεία κλίμακα κατά του AIDS — το AZT — χορηγείται δωρεάν από τα νοσοκομεία και τις κλινικές, μετά από ειδική γνωμάτευση της Εθνικής Επιτροπής AIDS.

Η ασθένεια του αιώνα μας, το AIDS, έχει πάρει ήδη μεγάλες διαστάσεις. Όλοι προσπαθούν για το φάρμακο ή το σωτήριο εμβόλιο. Μα μέχρι τότε τι θα γίνει;

Το μοναδικό και σίγουρο εμπόδιο για την καταπολέμηση της νόσου είναι η προφύλαξη. Πρέπει να το καταλάβουμε όλοι, η προφύλαξη είναι αυτή που θα σώσει τη ζωή μας.

Λάζαρος Γ. Ζιούλης

*

Σ η μ ε ί ω σ η : ΚΕΝΤΡΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ AIDS

- Κέντρο Αναφοράς AIDS Βορειοδυτικής Ελλάδας (στην Παθολογική Κλινική και το Ανοσολογικό Εργαστήριο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Νοσοκ. «Χατζηκώστα» Τ.Κ. 450-01).
- Κέντρο Αναφοράς Σεξουαλικά Μεταδιδόμενων Νοσημάτων και AIDS (στο νοσοκομ. «Α. Συγγρού», οδός Δραγούμη 5, Τ.Κ. 161-21 Αθήνα).
- Κέντρο ελέγχου AIDS Χαμηλού Κινδύνου (στο Μικροβιολογικό Εργαστήριο του Πανεπιστημίου Αθηνών, Γουδί Τ.Κ. 115-27, Αθήνα).

ΤΟΠΙΚΑ... ΟΥΤΟΠΙΚΑ

Πρόθεσή μου, με το κείμενο που ακολουθεί, είναι να δίσω ορισμένα θέματα, γνωστά ή μή, από τη δική μου οπτική γωνία.

Τα θέματα δεν είναι κατ' ανάγκην ιεραρχημένα, το μείζον ή το έλασσον το αφήνω στη δική σας διακριτική ευχέρεια.

Ευχαριστώ τη Σ.Ε. και τις φιλόξενες σελίδες του περιοδικού μας.

1.— ΡΙΑΧΟΒΟ : Στην πραξικοπηματική ενέργεια του ανεκδιήγητου και ανίστοργου δασάρχη, αντί να καταναλώνουμε το χρόνο μας σε ατέρμονες συζητήσεις και σε επιδειτικά επίθετα, θα μπορούσαμε να καταλάβουμε το δασαρχείο, να υποβάλουμε αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων, να γίνονται καθημερινά διαβήματα και υπομνήματα διαμαρτυρίας στο Υπ. Γεωργας και να καταγγελλεί στον τύπο αυτή η κατά τα άλλα ύποπτη συναλλαγή.

2.— ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑ : Αυτό το θέμα είναι υψίστης σημασίας για την ύπαρξη του χωριού μας, αφού είναι γνωστό και επιστημονικά τεκμηριωμένο, ότι το χωριό μας ολισθαίνει αργά μεν σταθερά δέ.

Εκτός από την ομορφιά του και τον καθαρό αέρα τα γύρω από το χωριό μας δάση λειτουργούν σαν κύρια και καίρια στηρίγματα του εδάφους. Αυτό το αποδεικνύει και η διεθνής εμπειρεία όπου χωριά και πόλεις θάφτηκαν κάτω από τόννους λάσπης, έπειτα από εμπρησμό ή άγρια υλοτόμηση (Βραζιλία, Ινδονησία, Μπαγκλαντές, Ιταλία κλπ.). Στο χωριό μας η υλοτόμηση είναι σχεδόν υπό έλεγχο αλλά αναρωτιέμαι τι θα συμβεί σε περίπτωση εκτεταμένης πυρκαϊάς. Η καλή μας τύχη και ο Θεός βοηθός μπορεί κάποτε να βαρεθούν να ασχολούνται μαζί μας. Κι εδώ τα μέτρα είναι σε πολλούς γνωστά, αλλά ας τα ξαναπούμε. Βέβαια, αφορούν τους θερινούς μήνες, όπου δεν είναι απίθανο κάποιος μικρόνοος, αφελής, μικροσυμφεροντολόγος, από ατύχημα (καλώδια ΔΕΗ, κεραυνός) ή κάτι άλλο προκληθεί πυρκαϊά.

Σαν μέτρα: α) 24ωρη φύλαξη με βάρδιες σε κατάλληλο σημείο με τον κατάλληλο εξοπλισμό (ασύρματος, κυάλια κλπ.).

β) Διάνοιξη ζωνών πυρασφάλειας.

γ) Στα υψηλά σημεία επικινδυνότητας ύπαρξη δεξαμενών βρόχινου νερού.

δ) Εκπαίδευση κατά ομάδες στην πυρόσβεση.

ε) Αγορά και φύλαξη εξοπλισμού.

στ) Κέντρο συντονισμού ενεργειών.

3.— ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗ : Κι αυτό το θέμα έχει σχέση με το προηγούμενο. Η αποχέτευση είναι κι αυτό έργο πλήρους προτεραιότητας. Βέβαια στην αποχέτευση των όμβριων υδάτων κάτι έχει γίνει, αλλά πιο σοβαρό είναι το θέμα των οικιακών λυμάτων. Η κατασκευή ποροδών απορροφητικών βόθρων και τα ως επί το πλείστον χημικά απόβλητά τους επιβαρύνουν το ήδη βεβαρημένο υπέδαφος και πολλαπλασιάζουν το βαθμό ολίσθησης. Ας γίνουν σύντομα αυτά (πυροπροστασία, αποχέτευση) για να μη βρεθούμε (όσοι βρεθούμε) στην τραγική θέση να ακούμε και να βλέπουμε από την T.V. σαν τίτλο είδησης «εδώ υπήρχε ένα χωριό».

4.— ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ : Κι αυτό το θέμα είναι πιο έντονο τους θερινούς μήνες. Αποτελεί βάρβαρη πρόκληση στην αισθητική του τοπίου, πηγή μόλυνσης και ερωτήματα για τον τυχόν πολιτισμό μας. Το θέμα μπορεί να λυθεί ως εξής: Προεπιλογή δέκα ή δεκαπέντε καίριων σημείων για την απόθεση και την περισυλλογή τους. Η περισυλλογή μπορεί να γίνεται με ενοικιασμένο τρακτέρ ή φορτηγό, που θα τα ρίχνει σε χαράδρα λίγο έξω από το χωριό, ή οποία θα έχει δαμορφωθεί γιαυτό το σκοπό και όταν θα υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες την καύση τους.

Οι ημεέρες περισυλλογής απορριμμάτων μπορούν να προγραμματιστούν ανάλογα.

5.— ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ : Η γνώμη μου πάνω στο θέμα αυτό είναι ότι το πανηγύρι όπως συμβαίνει σήμερα δεν έχει καμιά σχέση με το παλιό, το οποίο είχε μια λειτουργικότητα, μια γλυκιά προσμονή του ερχομού του, με την ψυχή και τη σκέψη ντυμένες γιορτινά. Έτσι όπως συμβαίνει σήμερα μόνο ως μουσειακό και αυταπάτη παράδοσης, επιεικώς, μπορεί να χαρακτηριστεί. Δεν μπορεί σαυτό το γεγονός άξιοι τιμεντοφυτευτές της Αθήνας να βρίσκουν χώρο επίδειξης συναγωνιζόμενοι στο φτύσιμο πεντοχιλιόδραχμων. Έτσι όπως έχει μόνο η Αδελφότητα μπορεί να το σώσει από την προσβολή, παίρνοντας τα σχετικά μέτρα, όπως δωρεάν φαγητό και ποτό, ανοίγοντας ειδικό λογαριασμό γι' αυτό.

6.— Η ΒΡΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ : Η λιτή και απέριτη Δωρικού ρυθμού βρύση που έστησαν οι πατέρες μας σε κάποιους πολύ δύσκολους καιρούς θα πρέπει να αντικατασταθεί με μιας νέας μορφής και αρχιτεκτονικής κατασκευής, πλούσιας σε νερά και θέαμα. Κι αυτό γιατί εκτός από τα παιδιά που παίζουν και τους διψασμένους ταξιδιώτες, λαβαίνουν χώρα και κοινωνικές εκδηλώσεις (π.χ. αρραβώνες, γάμοι) αποτελεί και το πρώτο σημείο επαφής στον ξένο ή στις δικές μας μετακινή-

σεις. Θα πρέπει να γίνει ένα στολίδι στην πλατεία. Εδώ θα μπορούσε να βάλει το χέρι της και η εκκλησία (Τι λέτε πάτερ;).

7.— ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ : Πολλοί γέροντες και γερόντισσες μένουν μόνοι κι έρημοι κατά την διάρκεια του χειμώνα. Βέβαια τα κουτσοβολεύουν, αλλά θα μπορούσαν οι νέοι και οι νέες μας που μένουν στο χωριό να περνάνε κατά τακτά διαστήματα να προσφέρουν στις λίγες ανάγκες που έχουν. Κι εδώ χρειάζεται η συγκρότηση ομάδων που σκοπός τους θα είναι να πηγαίνουν μια ή δυο φορές την εβδομάδα να τους βοηθούν στο καθάρισμα, στο μαγείρεμα, σε τυχόν ψώνια, στο γιατρό, στα φάρμακα. Κατάθεση ανθρώπινης ανθρωπιάς είναι. Σκέφτεσαι, φίλε αναγνώστη, πόσα τους οφείλουμε; Μόνο τους τόκους να δίνουμε....

8.— ΝΕΟΙ — ΝΕΕΣ : Διαβάζω κατά καιρούς για τους επιτυγχόντες στα ΑΕΙ και ΤΕΙ και ύστερα βλέπω να χάνονται. Σίγουρα οι πιο πολλοί μάς διαβάζουν και συγχαίρω αυτούς που γράφουν στο περιοδικό μας και καλώ και τους άλλους να ακολουθήσουν το παράδειγμα των λίγων και να μας γράφουν, να είναι σίγουροι ότι μας ενδιαφέρουν οι φιλοδοξίες τους, ο τρόπος και ο τόπος που ζουν, και η γνώμη τους πάνω στα κοινά. ΙΤΕ Παίδες Κερασοβίτες! Πάρτε χαρτί και αν βοηθείστε μπορεί κατ' αρχήν να γίνει μηνιαίο.

9.— ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ : Νομίζω ότι πρέπει να μετατραπεί σε ανεξάρτητο πνευματικό κέντρο. Να διαμορφωθεί σαν χώρος συνεδριάσεων, χώρος ομιλιών, χώρος θεάτρου, με την προϋπόθεση ότι θα καλούνται να συμμετέχουν σ' αυτό άνθρωποι του πνεύματος, το ΔΗ. ΠΕ.ΘΕ., συγκροτήματα όλων των μορφών μουσικής, ή, αν όλα αυτά απορρίπτονται, ας γίνει εν μέρει μουσείο. Και μεταφορά του κοινοτικού καταστήματος προς αναβάθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

10.— Η ΜΕΤΑΣΤΕΓΑΣΗ ΤΟΥ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΕΙΟΥ : Ο χώρος στέγαστς του εν λόγω κέντρου όπως τον είδα μου δύμιζε μεσαιωνική συντεχνία. Ο χώρος και οι συνθήκες εργασίας είναι τελείως απαράδεκτος για την παραγωγή οποιασδήποτε μορφής τέχνης. Βέβαια οι εργαζόμενες αγνοούν τα δικαιώματά τους ή νομίζουν ότι τους κάνουν και χάρη, λόγω άγνοιας των νόμων.

Το καλύτερο κατ' αρχήν θα ήταν να μεταστεγαστεί στον άνω όροφο του σχολείου και τα έσοδα από το ενοίκιο να καταλήγουν στην Κοινότητα.

11.— ΑΓΟΡΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ — ΤΑΧΙ : Όλοι γνωρίζουμε τη συμπαιγνία ΚΤΕΛ - ΤΑΧΙ Κονίτσης. Μήπως είναι καιρός ν' αποκτήσει η Κοινότητά μας σε συνεργασία με την Αδελφότητα το δικό μας —έστω μεταχειρισμένο— λεωφορείο, το οποίο θα κάνει διαδρομές στα δύο κοντινά χωριά, στην Κόνιτσα και σε εξαιρετικές περιπτώσεις και στην Αθήνα; Είναι σίγουρα τα κέρδη αυτής της πρότασης.

12.— ΚΤΙΡΙΟ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ : Σαυτό το θέμα η Αδελφότητα κάνει λάθος με το να συζητά φιλικά το θέμα με τον ενοικιαστή, να χαρακτηρίζει γελοία την προσφορά ενοικίου, στο θέμα των οργάνων κλπ. Από τη στιγμή που δεν διαθέτει μια ελάχιστη τιμή εκκίνησης στην υποτιθέμενη δημοπρασία, λογικό είναι ο εν λόγω επιχειρηματίας να δώσει όποια τιμή θέλει ή τον συμφέρει. Οι χαρακτηρισμοί νομίζω πως δεν έχουν θέση στο περιοδικό μας.

13.— ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ : Υπάρχουν τα εγκαταλειμμένα χωράφια μας όπου θα μπορούσαν όσοι το επιθυμούν να καλλιεργήσουν καρυδιές, καστανιές, φουντουκιές και άλλα, σε συνεταιριστικό επίπεδο. Θά ήταν ένα έκτακτο έσοδο ειδικά για αυτούς που μένουν όλη τη διάρκεια του χρόνου στο χωριό.

14.— ΕΝΕΡΓΕΙΑ : Γιατί όχι; Ας πάμε παρακάτω, πιο κάτω, στο ποτάμι εννοώ. Τόσα χρόνια το βλέπουμε να κυλάει και η μόνη εκμετάλλευση ήταν μερικοί μύλοι και οι νεροτριβές τους το καλοκαίρι. Μήπως είναι καιρός να αιχμαλωτίσουμε τη δύναμή του και να την εκμεταλλευτούμε; Και δεν μιλώ για το μειωμένο σε ποσότητα νερό του καλοκαιριού αλλά το τεράστιο σε ποσότητα και δύναμη ποτάμι του χειμώνα. Η κατασκευή φράγματος λόγω της ιδιομορφίας του εδάφους και το υψόμετρο είναι ανασταλτικοί παράγοντες για την κατασκευή του. Αλλά σε ελεγχόμενο σχήμα κλιμακούμενης συνεχούς ροής σε 3 έως 5 σημεία είναι εφικτή και το όλο θέμα εξαρτάται από την ποσότητα πτώσης και δύναμης στο σημείου επαφής με τη γεννήτρια ανά δευτερόλεπτο. Αυτό μπορεί να συμβεί (υπάρχει ο σχετικός νόμος για αυτενέργεια) με την ένταξη στο πενταετές πρόγραμμα της ΔΕΗ, από τα Μ.Ο.Π. της ΕΟΚ και πρώτα απ' όλα από τις δικές μας ενέργειες. Τα οφέλη, αν συμβεί, σίγουρα θα είναι ανυπολόγιστα. Πρόκειται για καθαρή, σχεδόν δωρεάν ενέργεια (η απόσβεση του έργου θα είναι σύντομη) η οποία θα είναι χρήσιμη τους δύσκολους χειμερινούς μήνες (θέρμανση, οικιακές δουλειές κ.τ.λ.). Το καλοκαίρι σε περίπτωση ανεπάρκειας ή βλάβης θα υπάρχει σύνδεση με το εθνικό δίκτυο της ΔΕΗ.

Όλες οι σκέψεις που κατέθεσα πιστεύω ότι αν έβρισκαν εφαρμογή θα αναβάθμιζαν το βιοτικό, το πολιτιστικό και κοινωνικό επίπεδο του χωριού μας και των κατοίκων του. Θα δημιουργηθούν αρκετές θέσεις εργασίας, τουριστικής ανάπτυξης και θα βοηθήσουν τη μόνιμη επιστροφή πολλών από τους διαβιούντες, χωρίς λόγο, στις πόλεις.

Το κείμενο συνολικά γράφτηκε γιατί σκέφτηκα βρε μπας καί... αλλά μπα!

Αντώνης Νικ. Ζήκας

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ — ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ — ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΣΗΜΕΡΑ ...

«Είναι υπέροχο γάχεις δύναμη γίγαντα
μα είναι τυραννία να τη μεταχειρίζεσαι σαν γίγαντας».
(SHAKESPEARE)

Κάπως έτσι αρχίζει αρθρογράφος σε γνωστό μας περιοδικό να περιγράφει για τις ορδές των κυνηγών, που καθημερινά καταφθάνουν στα μέρη μας και με πλατειά χαμάγελα τύπου «Ράμπο» ξεχύνονται στα βουνά μας να τα καθαρίσουν από τα «ενοχλητικά» για όλους μας ζώα.

Αυτή την εποχή, όπου βρεθείς κι όπου σταθείς, στα μέρη μας, και ειδικά τα Σαββατοκύριακα, δεν βλέπεις τίποτα άλλο από κυνηγούς - κυνηγούς - κυνηγούς, που καταφθάνουν με τα αυτοκίνητά τους και με τους σκύλους τους για το κυνήγι των «ενοχλητικών» ζώων. Αν βρεθεί κάποιος ανάμεσά τους και παρατηρήσει λίγο τη συζήτησή τους, θα ακούσει να κουβεντιάζουν για τις αστραφτερές караμπίνες τους, τις εταιρείες κατασκευής, το πόσο γρήγορη είναι και ό,τιδήποτε άλλο σχετικό με τον εύκολο τρόπο εξαφάνισης ενός πουλιού, Ρωτήστε τους, όμως : υπάρχουν άραγε περισσότερα πουλιά απ' ό,τι οι κυνηγοί; Εκεί δε θα βρουν απάντηση να σου δώσουν.

Σκοπός του άρθρου αυτού, πέρα από την οικολογική προσέγγιση του θέματος, είναι να υψώσουμε μια φωνή διαμαρτυρίας ενάντια σ' αυτή τη βάνανυση εξολόθρευση των λίγων πλέον ζώων που έχουν απομείνει στην περιοχή μας.

Αναρωτηθήκατε ποτέ, κύριοι κυνηγοί, πόσα ζώα υπάρχουν στον τόπο μας, για να αποτελέσουν τα θηράματά σας; Αν είστε 100 κυνηγοί οι λαγοί στο Σμόλικα ζήτημα νάναι 50. Το ξέρετε ότι είστε πολύ περισσότεροι από τα θηράματά σας.

Στο τέλος αυτής της δετίας, όπως πάμε, θα καταντήσουμε για να δούμε λαγό - αλεπού - ζαρκάδι - αρκούδα, να πηγαίνουμε αποκλειστικά σε ζωολογικό κήπο.

Θα πείτε ότι το κυνήγι είναι πανάρχαιο «χόμπυ» και δεν μπορεί να απαγορευτεί. Αλλά δεν σκέφτεστε λιγάκι τη λογική της οικολογικής ισορροπίας. Η φύση χάρισε τι μορφιές του πλανήτη μας σε όλα τα έμβια όντα, ανθρώπους και ζώα. Ο άνθρωπος όμως θεωρεί τον εαυτό του «κυρίαρχο όν» και θεωρεί αναφαίρετο δικαίωμά του να εκδηλώνει αυτή την ιδιότητά του, πάνω στα ζώα. Όχι, κύριοι, αν θέλετε πράγματι να ασχοληθείτε επίπονα με το «χόμπυ» αυτό πρέπει τουλάχιστον να κουραστείτε. Αφείστε τον εύκολο τρόπο εξόντωσης ενός πουλιού ή λαγού που βόσκουν αμέριμνα εκτοξεύοντας πάνω του το καφτερό βόλι από τα αστραφτερά σας όπλα. Διαλέξτε τον δύσκολο και επίπονο τρόπο προσέγγισης του θηράματος χρησιμοποιώντας έξυπνους τρόπους και όχι ύπουλους για την ανίχνευση και προσπέλαση της άμυνας του ζώου. Ευχής έργο θάναι βέβαια μέσα στα πλαίσια της μέριμνας από το κράτος για την προστασία της οικολογικής ισορροπίας να απαγορεύσει το κυνήγι αν όχι τελείως για πολλά χρόνια τουλάχιστον στην περιοχή μας.

Ένα άλλο που πρέπει να προσέξουμε και να τονίσουμε με ιδιαίτερη σημασία είναι τα πολλά τσοπανόσκυλα που κυκλοφορούν ελεύθερα και χωρίς κανένα περιορισμό. Αν υπάρχει κάποιος λαγός που γλίτωσε από τη μανία του κυνηγού, σίγουρα το τέλος του θάναι πολύ πιο οδυνηρό, αφού δεν πρόκειται να ξεφύγει από τα λυσσαλέα δόντια των σκύλων.

Το θέμα των πολλών και άγριων σκυλιών που έχουν οι τσοπαναρέοι στην περιοχή μας πρέπει να απασχολήσει και την Κοινότητά μας. Να πάρει μέτρα τέτοια, ώστε να περιοριστεί αυτός ο μεγάλος αριθμός των σκύλων.

Έχουμε την πίστη ότι με τα λίγα αυτά που αναφέραμε στο άρθρο μας καταφέραμε και αγγίξαμε λιγάκι τις καρδιές σας έτσι ώστε να δείτε και σεις τις αρνητικές πλευρές του κυνηγιού και τις επιπτώσεις που έχει πάνω στην εξαφάνιση των λίγων ζώων, που έχουν μείνει στην περιοχή μας.

— ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ — ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ — ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΕΙ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΣΤΟ ΣΜΟΛΙΚΑ

Αθανάσιος Κ. Σκαλωμένος

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Στην αίθουσα της Αδελφότητας, Φαιδριάδων 76, έγινε στις 3/12 η ετήσια Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας. Ταμειακώς εντάξει παρόντα μέλη 43. Διαπιστωθείσης της απαρτίας, σύμφωνα με το Καταστατικό, η πρόεδρος του Δ.Σ. κήρυξε την έναρξη της Γεν. Συνέλευσης και διάβασε τα θέματα που θα συζητηθούν.

1) Η Εξελεγκτική Επιτροπή με εισηγητή τον κ. Κυρίτση Παντελή, αναφέρθηκε στα οικονομικά και πολιτιστικά θέματα τονίζοντας ότι τα λίγα λάθη που διαπιστώθηκαν εκ μέρους του Δ.Σ. είναι μικρής σημασίας σε σύγκριση με τις πολύ θετικές ενέργειες του Δ.Σ. στο ίδιο χρονικό διάστημα.

2) Απολογισμός του Δ.Σ. Η πρόεδρος Κα Ελένη Ζάρρα αναφέρθηκε ακολούθως στις δραστηριότητες του Δ.Σ.

α) Έκανε πρόταση για αλλαγή αίθουσας σε ιδιόκτητο οίκημα της Αδελφότητας.

β) Για το παλιό σχολείο: οι εργασίες δεν συνεχίστηκαν λόγω μη χρηματοδότησης από τον συνεταιρισμό.

γ) Ημερολόγια - αντζέντες.

δ) Εκδρομές το Πάσχα, Πρωτομαγιά κ.ά. πολιτιστικές εκδηλώσεις.

ε) Αναφέρθηκε σε ποιο στάδιο βρίσκεται η διαμόρφωση του Ιατρείου.

στ) Έγιναν διάφορες απαραίτητες επισκευές στον Ξενώνα.

ζ) Έγινε πρόταση να διορισθεί ένας από τους μόνιμους κατοίκους του χωριού ως υπεύθυνος για τις εργασίες ή τις επισκευές στον Ξενώνα.

η) Για την υπόθεση δάσους Ριαχόβου: συνεχίζονται οι προσπάθειές μας.

θ) Αναφέρθηκαν οι προσφορές από διάφορα μέλη της Αδελφότητας και γι' αυτό το σκοπό ανοίχτηκε βιβλίο δωρητών.

Ακολούθως ο κ. Βασίλης Αθανασίου αναφέρθηκε στα ακόλουθα:

α) Τις δραστηριότητες της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Κονίτσης σχετικά με τα Μ.Ο.Π. και την μελέτη οδικού δικτύου περιοχής Κονίτσης.

β) Δραστηριότητες της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας.

γ) Αναφορά στις απαιτήσεις του Κοινοτάρχη του χωριού μας κ. Κωνσταντινίδη, να διατεθούν τα λεφτά που προσφέρει στο Ιατρείο.

Άλλα θέματα που συζητήθηκαν ήταν :

— Το χορευτικό μπαλέτο.

— Η αιμοδοσία και οι προσπάθειες που έγιναν.

— Οι προσπάθειες που έγιναν να επισκευαστεί η στέγη του Ξενώνα.

— Ο ετήσιος χορός της Αδελφότητας στις 20 Γενάρη 1990.

Τελειώνοντας τη συζήτηση η πρόεδρος του Δ.Σ. κήρυξε τη λήξη της συνέλευσης.
Χ. Ζ.Σ.

ΣΧΟΛΙΑ — ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ — ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΘΕΜΑ

Ένα από τα θέματα που συζητήθηκε έντονα και επί μακρόν στη Γ.Σ., ίσως και για πρώτη φορά κατά τη γνώμη μου, ήταν το θέμα των δωρεών στην Αδελφότητα και το πώς θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν όλοι, ηθικά βεβαίως, για την προσφορά τους, είτε είναι υλική, είτε είναι προσωπικής εργασίας, είτε προσφορά υψηλού χρηματικού ποσού ή χαμηλού, δεν έχει σημασία. Ο καθένας προσφέρει με τον τρόπο του, και ανάλογα βεβαίως με τις οικονομικές του δυνατότητες ή τον βαθμό ευαισθησίας του, αν επιτρέπεται η έκφραση.

Πιστεύω ότι το πρόβλημα αιωρείτο πολύ καιρό, αλλά πήρε τη μορφή με την προσφορά του κ. Ορέστη Τζίνα, ο οποίος έχτισε και φιλοτέχνησε με προσωπική εργασία και δικά του έξοδα, το τζάκι στο κατάστημα του Ξενοδοχειακού κτιρίου, με μόνη του απαίτηση να σκαλιστεί το όνομά του και το έτος της προσφοράς του σε κάποιο σημείο του τζακιού, όπως και έκανε, για να το βλέπουν τα εγγονάκια του όπως τουλάχιστον ισχυρίστηκε. Η αντίδραση των συγχωριανών μας ήταν σχεδόν καθολική, σ' αυτή τη απαίτηση, με το σκεπτικό ότι και άλλοι έχουν προσφέρει κατά καιρούς προσωπική εργασία ή έχουν φιλοτεχνήσει κάτι στον Ξενώνα, αλλά δεν έχουν γράψει το όνομά τους. Αλλοίμονο —ισχυρίστηκαν— αν κάναμε όλοι το ίδιο. Ο Ξενώνας θα κατέληγε μουσείο. Βεβαίως ως ένα σημείο αυτό είναι σωστό κατά την προσωπική μου άποψη. Αλλά ως ένα σημείο. Από την άλλη πάλι ίσως κάποια στιγμή, να έπρεπε για τον απλό λόγο της ηθικής ικανοποίησης ή μνήμης στους νεότερους, να γραφτούν κάπου όλοι όσοι πρόσφεραν ή εργάστηκαν ή φιλοτέχνησαν κάτι για το χωριό. Με το να σκαλιστούν π.χ. κάποια ονόματα σε μια μαρμαρίνη πλάκα ή σε βιβλίο δωρητών δεν σημαίνει καθόλου ότι μεταβλήθηκε ο χώρος σε μουσείο ή δεν ξέρω τι άλλο. Αλλοίμονο... Υπάρχουν μεγάλα Ξενοδοχεία στην πρωτεύουσα, ας μην αναφερθούμε ονομαστικά, ή άλλα δημόσια κτίρια, όπου αναφέρονται οι δωρητές και μάλιστα χωρίς καν την απαίτησή τους γι' αυτό. Είναι ίσως το ελάχιστο ευχαριστώ στην προσφορά τους όποια κι αν είναι αυτή. Είναι ίσως η ελάχιστη διάκριση, για να τους διαχωρίσει από τους αδιάφορους. Ο ζωγράφος δε ή ο γλύπτης χαράζει πάντα τα αρχικά του στα έργα του, ακόμη κι αν έχει μισθωθεί γι' αυτό.

Χωρίς να θέλω να προκαλέσω παρεξηγήσεις, παρά μόνο να δείξω ένα πρόβλημα που υπήρχε πιθανόν από καιρό, αλλά δεν συζητείτο φανερά, θα πρότεινα να συζητηθεί εκ νέου το θέμα των δωρεών, χωρίς εγωισμούς ή αυτήν την δήθεν επιτηδευμένη απλότητα.

Χρυσάνθη Ζάρρα - Σωτηροπούλου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

(Από Οκτώβρη του 1988 μέχρι 3 - 12 - 1989)

Ε Σ Ο Δ Α

1) Από συνδρομές & εφημ/δα	965.000
2) Από ξενώνα	388.000
3) Λοιπά έσοδα	79.200
4) Από ενοίκια ΟΤΕ	28.900
5) Από Συνεταιρισμό	510.000
6) Από ημερολόγια	320.700
7) Από χορό	1.119.000
8) Από ατζέντες	63.000
9) Από πίττα	50.000
10) Από ρευστοποίηση δολλ. Αμερ. (2.500X144,48)	361.200
(50 X 150)	7.250
11) Από τόκους Τραπέζης	62.700
ε » »	6.950
Σύνολον	3.961.900
Υπόλοιπον προηγ. έτους	455.200
Σύνολον	4.417.100

Ε Ξ Ο Δ Α

1) Χορός	854.300
2) Ημερολόγια	121.350
3) Παλαιό σχολ.	438.400
4) Κτίριο Αδελφότητας	1.016.390
5) Αίθουσα Αθηνών	223.120
6) Τυπογραφείο	244.950
7) Διάφορα γενικά έξοδα	80.330
8) Ατζέντες	87.470
9) Πίττα	28.000
10) Πρωτομαγιά	140.000
Σύνολον	3.234.310

ΕΣΟΔΑ ΚΑΘΑΡΑ

4.417.100 — 3.234.310 = 1.182.790

Εκκρεμή έσοδα:

— Από ξενώνα	60.000
— Από κατάστημα	98.000
— Από ΟΤΕ	11.600
— Από καλαμπάκα	40.000
Σύνολον	209.600

ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΞΟΔΩΝ

1) Δια Χορό	
— Δώρα χορού	123.700
— Λαχεία	4.000
— Κάρτες	9.000
— Έπαινοι	8.000
— Δώρα επιτυχόντων	43.000
— Κέντρο	666.600
=====	854.300
2) Δια Ημερολόγια	
=====	121.350
3) Δια Παλαιό Σχολείο	
— Έξ. δια υλικά Π. Γαλάνη	71.300
— Μερικ. Αλ. Μακρυγιάννη	96.000
— » Απόστολου Τζίνα	51.000
— » Απόστ. Κυρίτση	80.000
— » Ηλία Τέλλη	108.000
— Εργαλεία (κοπίδια)	2.000
— Καθαρίσματα - σοβατίσμ.	30.000
=====	438.300

4) Κτίριο Αδελφότητας		8) Ατζέντες	
— Αλεξ. Γελαδάρη	5.000	— Αξία τυπογραφείου	85.000
— Γκούτσιο Αθ. (καμινάδα)	23.000	— Ταχυδρομικά έξοδα	2.470
— Τοποθέτ. πυρασφάλειας	30.000		
— Αγροτική Ασφαλιστική	38.000	=====	87.470
— Επισκ. λουτρού Ζαχαράκης	15.000	9) Πίττα	
— Φρεσκ. μπογιές (Τσαλια- μάνη)	180.000	— Δια αγορά δώρου	15.500
— Τζάκι (συμπλ. υλικά)	24.300	— Δια τούρτα	7.500
— Δόση δανείου	278.000	— Έξοδα προσκεκλημένων	5.000
	=====		=====
	1.016.390	10) Πρωτομαγιά	
5) Αίθουσα Αθηνών		— Έξοδα στο κατάστημα	
— Δια ενοίκια	187.500		
— Λοιπά έξοδα (ΟΤΕ-ΔΕΗ)	35.620		
	=====		=====
	223.120		140.000
6) Τυπογραφείο			
— Εφημερίδα	=====		
	244.950		
7) Διάφορα γενικά έξοδα			
— Κοινωνικά	=====		
	80.330		

ΦΙΛΟΣΟΦΩΝΤΑΣ

Η ζωή είναι σαν το κρεμμύδι.
Όσο πιο πολύ το ξεφλουδί-
ζεις τόσο πιο πολύ κλαις.

ΠΟΛΥΣ ΚΑΒΓΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ... ΤΙΠΟΤΑ

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο τεύχος ότι το τζάκι στο μαγαζί της Αδελφότητας κάπνιζε. Λάθος μας πληροφόρησαν. Εκεί που κάπνισε και βούρκωσε ήταν στην Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας.

Το τζάκι λοιπόν έγινε σωστό, τραβάει, και εκείνο που πρέπει να καταλάβουμε είναι ότι πρέπει να βοηθούμε τέτοιες προσπάθειες χωριανών και σε τέτοια έργα, που από μόνα τους προβάλλονται και ξεχωρίζουν πρέπει να γράφεται και το όνομα του δημιουργού. Είναι κάτι που αν θέλει το κάνει ή όχι ο δημιουργός και δεν προσβάλλει ούτε αναιρεί ούτε και υποβαθμίζει την προσφορά των άλλων.

Θα υπήρχε άραγε αντίρρηση να γράψει ο Γ. Κοταδήμος το όνομά του στην επένδυση της εισόδου του κτιρίου; δεν είναι έργο τέχνης; και θα αναιρούσε την προσφορά των άλλων για το υπόλοιπο κτίριο;

Εκείνο που πρέπει να καταλάβουμε και να χωνέψουμε είναι τούτο: να βρίσκουμε τέτοιους ανθρώπους να δημιουργούν να φτιάχνουν έργα και ας γράφουν και τα ονόματά τους.

Δ.Θ.ΣΤ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Φανατισμός είναι η τυφλή προσήλωση του ανθρώπου σε κάποια ιδεολογία ή κάποιο άλλο διάστημα πρόσωπο. Ο όρος αυτός αναφέρεται πολύ συχνά στην εποχή μας. Είναι ένα θέμα, το οποίο απασχολεί συχνά το κοινωνικό σύνολο, γιατί έχει σοβαρές και άσχημες επιπτώσεις. Συσκοτίζει το νου του ανθρώπου και μετατρέπει το ίδιο το άτομο σε τυφλή δύναμη η οποία έχει άσχημα επακόλουθα.

Εκτός από το ίδιο το άτομο και η πολιτεία με τις διάφορες ενέργειές της, οι οποίες γίνονται βίαιες και απολίτιστες, όταν τις ξεπερνά, δεν είναι ιδανική αλλά και ούτε δημοκρατική.

Ο φανατισμός συντάσσεται και σαν θρησκευτική ή εθνική ή πολιτική μορφή. Συχνά παίρνει ανησυχητικές διαστάσεις έτσι ώστε να δημιουργεί τεράστια προβλήματα στο κοινωνικό σύνολο.

Όταν κάποιο άτομο βρίσκεται σε φανατική κατάσταση, είναι σίγουρο ότι έχει κάποια συναισθηματική αστάθεια, όπως ταραχή, διαφωνία, ενοχή, θλίψη, τύψη και ανησυχία. Συχνά νιώθει ανικανοποίητο και προσηλώνεται σε κάτι δικό του που να πιστεύει και να υποστηρίζει αλλά και να περνάει την ώρα του μ' αυτό. Ένα πολύ διακεκριμένο παράδειγμα είναι η χαρτοπαιξία. Η χαρτοπαιξία που είναι πάντα στη μόδα των καταχρήσεων.

Πολλές φορές υποστηρίζει κάτι χωρίς να ξέρει, αν του κάνει καλό ή όχι και ποια θα είναι τα επακόλουθα. Αναφέρονται συχνά άτομα, τα οποία προσηλώνονται μόνο στη θρησκεία, ή μόνο στην πολιτική, χωρίς να ενδιαφέρονται για τίποτε άλλο εκτός απ' αυτό που πιστεύουν και υποστηρίζουν μόνο και μόνο για το συμφέρον τους.

Η μορφή του φανατισμού διακρίνεται επίσης και στα γήπεδα, όπου έχει γίνει ένα μεγάλο θέμα στην εποχή μας και δυστυχώς δεν υπάρχουν λύσεις για να καταπολεμηθεί. Είναι ένα θέμα που δημοσιεύεται συχνά στις εφημερίδες, όπου αναφέρεται η βία και οι άσχημες επιπτώσεις. Και όλα αυτά γιατί έχασε η ΑΕΚ ή ο Ολυμπιακός και κέρδισε κάποια άλλη ομάδα. Και δεν είναι μόνο οι ζημιές αλλά καταστρέφεται και η υγεία του ανθρώπου από το αν κερδίσει ή χάσει κάποια ομάδα.

Να ένα σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η κοινωνία σήμερα και παρά τα μέτρα που έχει λάβει, αντί να μειώνεται πολλαπλασιάζεται.

Γενικά ο φανατισμός έχει επηρεάσει φοβερά τον άνθρωπο αλλά και την κοινωνία σήμερα· είναι δηλαδή όχι μόνο προσωπικό πρόβλημα, αλλά και καθαρά κοινωνικό και είναι δύσκολο να σταματήσει, όσες και προσπάθειες να γίνονται.

Αυτό όμως δεν σημαίνει πως θα πάψουμε να προσπαθούμε! Πρέπει να προσπαθούμε και είναι σίγουρο πως κάποτε θα τα καταφέρουμε.

Λίτσα Παπανικολάου
Μαθήτριά 3ης τάξ. Λυκείου Πεύκης

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ

Ήλλοτε, οι άνθρωποι θεωρούσαν την μοιχεία ως ένα από τα μεγαλύτερα αμαρτήματα, διότι προσέκρουε σε βασική εντολή του νόμου του Θεού, ο οποίος κατά τον πλέον κατηγορηματικόν τρόπον λέγει το «Οὐ μοιχεύσεις». Τώρα δίδεται η εντύπωση ότι το να απατά ο άνδρας την γυναίκα του και η γυναίκα τον άνδρα της είναι ηρωισμός και κατόρθωμα άξιον θαυμασμού και πολλών επαίνων. Ήλλοτε η «ανδροχωρίστρα», η γυναίκα που κατόρθωνε να περιπλέξει έναν άνδρα στα αμαρτωλά δίχτυα της και να τον χωρίσει από την νόμιμον σύζυγόν του, εδέχετο την αυστηράν κριτικήν παντός υγιειώς σκεπτομένου υανθρώπου, διότι έπιπτε εις το πλέον βαρύ αμάρτημα. Οι άνθρωποι έπίστευαν τότε ότι όποιος χωρίζει ένα ανδρόγυνο είναι ως να γκρεμίζει μια εκκλησιά και να βάζη φωτιά σε ένα Μοναστήρι. Τώρα την «ανδροχωρίστρα» την υποδέχονται με ανθοδέσμες, την χειροκροτούν και την θαυμάζουν. Ήλλοτε, η πορνεία εθεωρείτο από τα πλέον σοβαρά αμαρτήματα που μολύνει το σώμα και την ψυχή κάδε νέου και θείοι και ανδρώπινοι νόμοι προσπαθούσαν να περιορίσουν το κακό και να δημιουργήσουν όλες τις προϋποθέσεις ώστε οι νέοι να ζουν αγνή και καθαρή ζωή. Και δικαίως, διότι η τιμή και η αγνότης ενός νέου και μιάς νέας εθεωρούντο τα πιο ακριβά στολίδια και ο ανεκτίμητος θησαυρός που δεν έχει αντάλλαγμα και δεν εξαγοράζεται με όλο το χρυσάφι του κόσμου. Τώρα, η τιμή και η αγνότης θεωρούνται σκύβαλα, άξια περιφρονήσεως, διότι όλοι οι ψραγμοί και οι περιορισμοί σαρώθηκαν με το πέρας των αδειστικών και σκοταδιστικών αντιλήψεων. Και, δυστυχώς, εφθάσαμε εις το θλιβερόν κατάντημα ο πόρνος να προκαλή τον θαυμασμόν και να θεωρήται ήρωας, ενώ ο αγνός νέος και η τίμια κοπέλλα να χλευάζονται και να προκαλούν τα ειρωνικά σχόλια παντός σαρκολάτρου.

Όλα αυτά φανερώνουν την φοβερή κρίσι στην οποία έχουμε φθάσει. Κρίσι αρχών. Κρίσι ιδεών. Κρίσι δεσμών. Κρίσι αξιών. Κρίσι πνευματική. Κρίσι ηθική. Κρίσι θρησκευτική. Κρίσι ατομική. Κρίσι οικογενειακή. Κρίσι κοινωνική. Κρίσι εθνική. Και, ως είναι φυσικόν, η παντός είδους κρίσις οδηγεί σε αδιέξοδα και εκρηκτικές καταστάσεις.

Εις το παρόν άρθρον θέλομεν να επιστημάνωμεν μια από όλες αυτές τις κρίσεις και να επικεντρώσωμεν την προσοχήν μας στην κρίσι του οικογενειακού δεσμού. Το ότι υπάρχει κρίσις σήμερον εις την ελληνικήν οικογένειαν, δεν ημπορεί κανείς να το αμφισβητήσει. Ο πατέρας έπαυσε να είναι ο κυβερνήτης του οικογενειακού σκάφους. Η μητέρα δεν είναι πλέον η Βασίλισσα της οικογενείας και ο συντονιστής κάθε οικογενειακής δραστηριότητος. Ο συγγενικός δεσμός ατόνισε. Η παιδαρχία κλονίσθηκε. Η οικογενειακή γαλήνη φυγαδεύθηκε. Ο σεβασμός των παιδιών έναντι των γονέων εξέλειπε. Τα παιδιά τώρα έχουν μόνον δικαιώματα και οι γονείς μόνον υποχρεώσεις. Το σπίτι είναι πλέον το εστιατόριον της οικογενείας στο οποίο πηγαίνουν για φαγητό και το ξενοδοχείο στο οποίον όλοι κοιμούνται. Η οικογένεια από λιμάνι κατέστη αγριεμένος ωκεανός και από «κατ' οίκον εκκλησία» μετεβλήθη σε ερειπωμένο και ακατοίκητο σπίτι, χωρίς πόρτες και παράθυρα, χωρίς ασφάλεια και σιγουριά, χωρίς ζεστασιά και δροσιά, χωρίς αγάπη και στοργή. Σπίτι χωρίς γερά θεμέλια και δίχως στέγη. Και όλα αυτά γιατί; Διότι δεν υπάρχει στο οικογενειακό οικοδόμημα ο ακρογωνιαίος λίθος ο Χριστός.

6 - 6 - 1989

ΠαπαΣτέφανος

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

« Τ Ο Κ Ε Ρ Α Σ Ο Β Ο »

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΟΝ ΕΤΗΣΙΟ ΧΟΡΟ ΜΑΣ – ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Το Διοικ. Συμβούλιο της Αδελφότητας σας καλεί και σας θέλει όλους στην ΚΟΠΗ της ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ και στο ΧΟΡΟ μας, που θα γίνει στις 20 ΓΕΝΑΡΗ 1990, ΣΑΒΒΑΤΟ, από 9 το βράδυ ως τις 3 το πρωί, στο Κοσμικό Κέντρο « Κ Α Σ Τ Ε Λ Λ Ο », Καυταντζόγλου και Δ. Ράλλη 26, Πατήσια, τηλέφωνο 22 36 600.

Τιμή προσκλήσεως δραχ. 2.300 κατ' άτομο.

ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

■ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ – ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ – ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ■

● ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

- Η Αρετή χήρα Λαζάρου Ζήκα προσφέρει στην Αδελφότητα, στη μνήμη του συζύγου της, 10.000.
- Ο κ. Αλέκ. Ευαγ. Νάκος πρόσφερε στη μνήμη των γονιών του 5.000.
- Ο κ. Τζήνας Δημήτριος πρόσφερε στη μνήμη της συζύγου του 2.000.
- Ο κ. Παναγιώτης Ζάρρας πρόσφερε στην Αδελφότητα ένα ραδιοκασετόφωνο.
- Οι συνάδελφοι του Μηλτιάδη Θ. Κοταδήμου που εργάζεται στην Εθνική Τράπεζα Αμαρουσίου προσφέρουν στη μνήμη του πατέρα του Θωμά στην Αδελφότητα 18.000 δρχ. για το Ιατρείο.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί.

● Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας ευχαριστεί τον κ. Δημήτριο Ντούσκο (γαμπρό του Παντελή Σελτσιώτη) που προσφέρθηκε αφιλοκερδώς και ανακοίνωσε την αίδουσα της Αδελφότητας στην Αθήνα.

— Το Δ.Σ. της Αδελφότητας ευχαριστεί τον κ. Βασίλη Αθανασίου για την κατασκευή των πλαισίων για τις φωτογραφίες του αρχείου της Αδελφότητας.

Παράλειψεις

Ευχαριστούμε τον Κ. Καναβό που αν και αδειούχος στρατιώτης βοήθησε με προθυμία για την αποπεράτωση του Ιατρείου, καθώς και τον κ. Απόστολο Καναβό.

● ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ 25.11.99

- Ντούσκας Δημήτριος
- Κουκούμη Φωτεινή
- Νάκος Φώτιος

● ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Η Σ.Ε. έστω και καθυστερημένα — τώρα όμως το πληροφορηθήκαμε — συγχαίρει το νεαρό συγχωριανό μας Παναγιώτη Τέλλη του Χρήστου, κάτοικο Ιωαννίνων, για την επίδοσή του στην κωπηλασία και τις επανειλημμένες διακρίσεις του σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Τέτοιες διακρίσεις (7 χρυσά βραβεία, όπως μας πληροφορήσαν) εκτός από τον ίδιο και την οικογένειά του, τιμούν και το χωριό μας.

Η αργοπορημένη δημοσίευση της βράβευσής του δεν οφείλεται σε δική μας παράλειψη ή αμέλεια. Γι' αυτό και ζητάμε από τους αναγνώστες μας την έγκαιρη γνωστοποίηση σε μας, τέτοιων παρόμοιων γεγονότων που αξίζουν συγχαρητηρίων και ειδικής μνείας από τις σελίδες του περιοδικού μας.

Η Σ.Ε.

Το Νοέμβριο πέθαναν οι παρακάτω χωριανοί μας.

— Θωμάς Κοταδήμος (Κιτσάκης) πέθανε στο χωριό.

— Ελένη Χα Χρήστου Κοταδήμου πέθανε στο χωριό.

— Γιάννης Δημ. Στρατσιάνης πέθανε (12.12.89) στα Γιάννενα.

— Δημήτριος Ιωάν. Βαίλας, (Λυκειάρχης) πέθανε στην Αθήνα.

● ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ

Κάπου σε μια γιορτή ανταμώσαμε πολλοί χωριανοί. Συζητήσαμε πολλά και πιο πολύ για το χωριό μας που όλοι μας το αγαπάμε.

Άκουσα πάρα πολλά παράπονα και αυτό με στενοχώρισε πολύ. Παράπονα για το Δ.Σ. και τη Σ.Ε. ότι δεν δουλεύουμε σωστά, σύμφωνα πάντα με τα δικά τους κριτήρια.

Αναρωτηθήκαμε όμως τι κάνουμε όλοι μας για να βοηθήσουμε ώστε να λείψουν τα παράπονα; Πήραμε ποτέ ένα τηλέφωνο να πούμε ότι το παιδί μου πέρασε φέτος σε μια σχολή ή αρραβώνιασα την κόρη μου ή όποια άλλη κοινωνική είδηση αφορά τον καθένα μας; Πώς θέλουμε να ξέρει το κάθε Δ.Σ. τί έγινε σ' όλη την Ελλάδα αν δεν βοηθήσουμε όλοι εμείς;

Παρακαλώ πολύ να το σκεφτούμε όλοι και να βοηθάμε με όποιον τρόπο μπορεί ο καθένας για το καλό όλων μας. Ευχαριστώ.

Π πρόεδρος

Ελένη Ζάρρα

● ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο Παύλος Βαίλας και η Ζαχαρούλα απέκτησαν αγόρι.

— Ο Βαγγέλης και η Κατερίνα Κωνσταντινίδη (Σκουτερη) απέκτησαν κοριτσάκι.

— Ο Αποστόλης Καραγιάννης και η Αγγέλα απέκτησαν αγόρι.

— Ο Χρήστος και η Ασημούλα (Σκουτερη) Σδούκος απέκτησαν κοριτσάκι.

● ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Η Μαρία Τζιμοτόλη με τον Θανάση Καλογεράκη.

● ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε στο Κεφαλάρι Κορινθίας ο σύζυγος της Ανδρομάχης Βαίλα Σπύρος Αναγνωστόπουλος.

● ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΕ ΣΧΟΛΕΣ

Πέτυχαν στις Ανώτερες Σχολές:
— Η Σιόμου Χριστίνα για δασκάλα στην Αθήνα.

— Η Μαχούλα Καναβού Νηπιαγωγός Αθήνας.

— Ο Κουκούμης Αποστόλης, ΤΕΙ Κρήτης.

ΤΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΗ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ ΖΟΥΚΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

● Η ΚΩΦΑΛΛΙΑ

Στους κωφάλαλους η παρεμπόδιση ανάπτυξης των ψυχικών δυνάμεων έχει ως αιτία την έλλειψη της ακοής και της γλώσσας για κατανόηση και συνεννόηση.

Η ακοή και η γλώσσα αποτελούν το κυριότερο μέσο ανάπτυξης των συναισθηματικών, νοητικών και βουλευτικών δυνάμεων του ανθρώπου. Την έλλειψη των μέσων αυτών μπορεί να καλύψει η φύση με την ένταση των υπόλοιπων αισθήσεων και η κατάλληλη συναναστροφή και εκπαίδευση στο σπίτι ή σε ειδικά ιδρύματα κωφαλάλων. Όσες φορές οι βασικές έννοιες της ηθικής και του δικαίου, του καλού και του κακού δεν έγιναν κτήμα του κωφάλαλου, αυτό οφείλεται κατά τις περιστάσεις στην πλήρη έλλειψη ή την ατελή διαπαιδαγώγηση ή στην ύπαρξη δυσμενούς περιβάλλοντος. Έτσι ο κωφάλαλος άλλες φορές δεν μπορεί να συγκεντρώσει τις συναισθηματικές και νοητικές του δυνάμεις για διάγνωση της άδικης πράξης και άλλες φορές δεν έχει την απαιτούμενη βουλευτική

ικανότητα να καταπνίξει την τάση ή παρόρμηση προς την άδικη πράξη. Αλλά για τη δημιουργία ωριμότητας δεν αρκεί μόνο η εισαγωγή και εμπέδωση των εννοιών του καλού και του κακού, του δικαίου και του άδικου. Χρειάζεται και η λεγόμενη πείρα της οποίας η απόκτηση παρεμποδίζεται σε μεγάλο βαθμό από την έλλειψη της ακοής και της λαλιάς. Χρειάζεται επίσης και η καταβολή μεγάλου μόχθου από τον παιδαγωγό για να συνηθίσει ο κωφάλαλος σε ζωή σύμφωνη με τους νόμους. Η στέρηση της ικανότητας να ακούει και να ομιλεί εμποδίζει την ανάπτυξη της προσωπικότητας και καθιστά έτσι αυτήν τόσο ελλειπή και ελαττωματική, ώστε ο κωφάλαλος να μη μπορεί να κατανοήσει το άδικο της πράξης του ή να μη συμμορφωθεί με την αντίληψη του άδικου. Η ελαττωματικότητα αυτή της προσωπικότητας του κωφάλαλου άλλοτε συνίσταται στην υπεροχή της συναισθηματικής σφαίρας από τη νοητική και βουλευτική, ώστε η χρήση του λόγου και η βούληση να μην μπορούν να καταστείλουν τα ισχυρά συναισθήματα και τις έντονες ψυχικές ορμές και άλλοτε στην αδυναμία του νοητικού για σχη-

ματισμό της κρίσης για το άδικο της πράξης.

Υπάρχουν στη ζωή περιπτώσεις που ο κωφάλαλος μπορεί να χαρακτηριστεί ως διδαγμένος. Τη διδακτική αυτή επίδραση υφίσταται είτε σε ειδικό σχολείο είτε από κάποιο δάσκαλο είτε από το οικογενειακό ή άλλο κοινωνικό περιβάλλον. Αλλά η πείρα έδειξε ότι ανίκανος για καταλογισμό μπορεί να είναι και ο διδαγμένος κωφάλαλος και ότι ανίκανος για καταλογισμό δεν μπορεί να είναι πάντοτε ο μη διδαγμένος κωφάλαλος.

● Η ΟΛΙΓΟΦΡΕΝΙΑ

Η ολιγοφρένια είναι μία μόνιμη κατάσταση μερικής έλλειψης ή μείωσης του νοητικού και οφείλεται στη βιολογική καταβολή του εγκέφαλου ή σε εξωγενείς βλάβες π.χ. κρανιακό τραύμα στον τοκετό, εμβρυακή μηνιγγίτιδα κλπ. Η μείωση του νοητικού προκαλεί μία κατάσταση παιδισμού και μη ανάπτυξη της ψυχικής προσωπικότητας και συνίσταται στην έλλειψη νοητικής ευκινησίας, σε φτωχές παραστάσεις και έννοιες, σε αδυναμία δημιουργίας αφηρημένων εννοιών, σε ανικανότητα διάκρισης και σε αυτοτέλειες στις σκέψεις. Επί πλέον η μείωση του νοητικού των ολιγοφρενών έχει ως επακόλουθο την αδυναμία για απόκτηση και χρήση πείρας από τη ζωή, την αδυναμία για αναστολή των επιθυμιών και των ροπών τους, την ανικανότητα για στάθμιση των συνεπειών της πράξης τους και την αυξημένη τάση σε

πολύ ισχυρούς πόθους και ορμές, λόγω έλλειψης των αναστολών, και συχνά σε ωμές και βάνουσες πράξεις. Η ολιγοφρένια διακρίνεται στη μικρόνοια, βλακεία και ιδιωτία. Η τελευταία αυτή αποτελεί τη βαρύτερη μορφή και όταν υπάρχει στο δράστη της πράξης κάνει αυτόν κατά κανόνα ακαταλόγιστο. Η ενέργεια από τέτοιο ολιγοφρενή εκτελείται ανόητα και μηχανικά, χωρίς την αντίληψη του απαγορευμένου χαρακτήρα της. Οι ολιγοφρενείς δεν μπορεί να διαγνωσθούν από τον ψυχιατρικώς αδαή, για το λόγο ότι πολλές φορές δίνουν την εντύπωση ψυχικώς υγιούς ατόμου.

Στη βλακεία η πνευματική ανάπτυξη παρεμποδίζεται είτε λόγω της αρχικής ελαττωματικής διάπλασης του εγκέφαλου είτε λόγω της βλάβης που έγινε στην αρχή της ζωής του. Οι βλάβες έχουν κρίση που κυμαίνεται και η ανικανότητα για καταλογισμό μπορεί κατά τις περιστάσεις να ενίαι πλήρης. Ο ευήδης αποτελεί την ελαφρότερη μορφή ολιγοφρένιας. Η ψυχική ορμή και το οινόπνευμα εύκολα φέρνουν τον ολιγοφρενή σε κατάσταση πλήρης έλλειψης του καταλογισμού.

● Η ΗΛΙΚΙΑ

Η ηλικία είναι ένας βιολογικός παράγων που ασκεί σπουδαιότατη συμβολή στην εγκληματικότητα. Ηλικία ενίαι η διάρκεια της ανθρώπινης ζωής. Από εγκληματολογική άποψη ενδιαφέρων παρουσιάζει η παιδική ηλικία (7 - 12 ετών), η εφηβική

ηλικία (12 - 21), η πρώτη ανδρική ηλικία (22 - 40 ή 50), η δεύτερη ανρική ηλικία (40 ή 50 - 60 ή 65) και τα γερατιά (60 ή 65 και άνω). Κάθε τμήμα στα οποία διαιρείται η ηλικία έχει σωματολογικές και ψυχολογικές διαφορές. Αποτελεί μία χωριστή περίοδο και έχει σωματολογικά και ψυχολογικά χαρακτηριστικά που ποικίλλουν κατά άτομο σε είδος, ένταση και διάρκεια, ανάλογα με την κληρονομικότητα, την ιδιοσυστασία, τη φυλή, το γένος, τους εξωτερικούς όρους της ζωής και διάφορα παθολογικά αίτια. Η εγκληματικότητα είναι ανάλογη με τη σωματική και ψυχική κατάσταση, που αντιστοιχεί σε κάθε περίοδο της ηλικίας. Έτσι ο ανήλικος τελεί πράξει σκινούμενος κυρίως από ένστικτο και διεγειρόμενος από τους ερεθισμούς του περιβάλλοντος. Ο ενήλικας ενεργεί με προσοχή και περίσκεψη και υφίσταται και ολιγότερο την επίδραση του περιβάλλοντος. Ο δε γέροντας πράττει με μεγαλύτερη ακόμη προφύλαξη και στάδμιση.

Κάθε τμήμα της ηλικίας έχει ξεχωριστό χαρακτήρα, ήτοι ξεχωριστό τρόπο αισθήματος, σκέψεις και ενέργειας. Οι νέοι λέγει ο Αριστοτέλης είναι άπειροι, ένθερμοι, ευέξαπτοι, πλήρεις ελπίδων, επιθυμιών, θάρρους και δρασύτητας, άφοβοι, οξύθυμοι, φιλόνηκοι, φίλαυτοι, ευμετάβολοι, εκρηκτικτικοί, ακρατείς, ευπαθείς, διαπνέονται σε έντονο βαθμό από την επιθυμία της υπεροχής, από τα αισθήματα αγάπης, μίσους και πιστεύουν και επιμένουν ότι γνωρίζουν όλα.

Οι ενήλικες βρίσκονται στο μέσον των νέων και των γερόντων από άποψη χαρακτήρα, καθόσον στερούνται των υπερβολών που έχουν οι ακραίες αυτές κατηγορίες. Δεν είναι πολύ θαρραλέοι και θρασείς, κατέχουν καλώς τη μέση γραμμή. Δεν ενίαι εύπιστοι, δύσπιστοι, κρίνουν σωστά τα πράγματα, έχουν σαν γνώμονα στη ζωή τους τόσο το καλό, όσο και το συμφέρον και δεν ενίαι υπερβολικοί στα συναισθήματα και τις επιθυμίες. Συνδυάζουν τη σωφροσύνη με την ανδρεία και την ανδρεία με τη σωφροσύνη, ενώ στους νέους υφίσταται η ανδρεία χωρίς σωφροσύνη και στους γέρονς η σωφροσύνη χωρίς ανδρεία.

Οι γέροντες έχουν δύσκολο χαρακτήρα. Είναι καχύποπτοι και δύσπιστοι λόγω των παθημάτων από την πείρα, μικρόψυχοι, ευερέθιστοι και αυταρχικοί, δειλοί, φιλόζωοι, φίλαυτοι περισσότερο από ότι πρέπει και περισσότερο αναιδήμονες παρά αιδήμονες (σεμνοί). Έχουν σημαντική μείωση των ελπίδων, ζουν περισσότερο με τις αναμνήσεις και λιγότερο με τις προσδοκίες, ρέπουν στη φυγοπονία, περνούν το χρόνο τους διηγούμενοι τα περιστατικά της ζωής τους και με ευχαρίστηση ενθυμούνται αυτά.

— Η εγκληματικότητα των ανηλικών

Στη χώρα μας το συχνότερο έγκλημα των ανηλικών και των δύο φύλων είναι η κλοπή. Η απάτη τελείται πολύ σπάνια κατά τη νεαρή η-

λικία, καθόσον προϋποθέτει μεγαλύτερη ανάπτυξη των διανοητικών δυνάμεων, ύπαρξη συναλλαγών, ευκαιρίες, εμπειρία, περίσκεψη και δολιότητα. Μετά την κλαπή συχνότερα τελούνται από τα παιδιά και τους έφηβους τα εγκλήματα της βίας (ιδίως τραύματα, εξύβριση, άδικες επιθέσεις). Το φαινόμενο οφείλεται στον πληθωρισμό των σωματικών και ψυχικών δυνάμεων και παρορμήσεων, στην έξαρση του εγώ και στην τάση προς επιβολή, στην ευδιξία, οξυθυμία και στην οξύτερη επίδραση από το διεφθαρμένο περιβάλλον. Και στην έλλειψη ή ανεπάρκεια των ψυχικών αναστολών.

— Η εγκληματικότητα της ώριμης ηλικίας

Η ώριμη ηλικία στη χώρα μας διαχωρίζεται σε τρεις περιόδους: 22 - 30 ετών η πρώτη ηλικία, 31 - 40 ετών η δεύτερη ηλικία και 41 - 50 ετών η τρίτη ηλικία.

α) Η περίοδος των 22 - 30 ετών. Τα εγκλήματα που τελούνται συχνότερα είναι κατά σειρά των ανδρών οι άδικες επιθέσεις, οι κλοπές και οι εξυβρίσεις και των γυναικών οι εξυβρίσεις, οι άδικες επιθέσεις και οι κλοπές. Επίσης μεγάλη συχνότητα έχουν η μοιχεία και διγαμία, η απάτη, ψευδορκία, πλαστογραφία, συκοφαντία και αυτοδικία. Η αύξηση των εγκλημάτων βίας και κατά των ηθών οφείλεται στη μεγάλη αύξηση των σωματικών δυνάμεων, της γενετήσιας ορμής και στην έλλειψη εγ-

κράτειας, ενώ η αύξηση της απάτης, πλαστογραφίας κλπ. οφείλεται στην αύξηση των συναλλαγών, ευκαιριών, περίσκεψης και δολιότητας.

β) Η περίοδος των 31 - 40 ετών. Τη μεγαλύτερη συχνότητα έχουν των ανδρών οι άδικες επιθέσεις, οι εξυβρίσεις, οι κλοπές και των γυναικών οι εξυβρίσεις, οι άδικες επιθέσεις και οι κλοπές. Η απάτη και η κλοπή φθάνουν σε ύψιστο σημείο. Μειώνεται ο αριθμός των εγκλημάτων των οποίων η τέλεση χρειάζεται μυϊκή δύναμη, ενώ αυξάνεται ο αριθμός των εξυβρίσεων.

γ) Η περίοδος των 41 - 50 ετών. Κατ' αυτή συνεχίζεται η μεγάλη συχνότητα της απάτης και πλαστογραφίας και φθάνει στο μέγιστο σημείο η συκοφαντία. Αυξάνει η συχνότητα των προσβολών κατά των ηθών στου εσάνδρες και στις γυναίκες. Η εγκληματικότητα των γυναικών εμφανίζει κατά την περίοδο αυτή το εξής ενδιαφέρον. Επειδή κατά την εποχή αυτή εμφανίζεται η παύση της έμμηνης ρύσης η γυναίκα έχει ισχυρότερη ροπή στο έγκλημα και ιδίως στη διατάραξη της οικιακής ειρήνης, απειλή, εξύβριση, ψευδορκία, κλεπταποδοχή και προαγωγή.

— Η εγκληματικότητα της γεροντικής ηλικίας

Αυτή διαχωρίζεται σε δύο περιόδους, των 51 - 60 και 60 και πάνω. Και κατά τις δύο περιόδους από μεν τους άνδρες πιο συνήθως τελούνται με σειρά συχνότητας οι εξυβρίσεις,

οι άδικες επιθέσεις και οι κλοπές. Από δε τις γυναίκες οι εξυβρίσεις, οι άδικες επιθέσεις και οι κλοπές. Κατά τη νπερίοδο των 54 - 60 ετών φθάνει στο μεγαλύτερο σημείο η τέλεση από τις γυναίκες της συκοφαντίας, της ψευδορκίας και του φόνου. Κατά την περίοδο των 61 και άνω ετών φθάνει σε μεγάλη συχνότητα από μεν τους άνδρες η εξύβριση, η αυτοδικία, ο εμπρησμός και η ψευδορκία, από δε τις γυναίκες η εξύβριση, η αυτοδικία, ο εμπρησμός και η φθορά ξένης ιδιοκτησίας. Κατά τα γερατιά είναι σημαντικός ο αριθμός των εγκλημάτων κατά των γυναικών και ιδίως ο αριθμός των ασελγών πράξεων κατά των ανηλίκων. Γενικά τα εγκλήματα που τελούνται στη γεροντική ηλικία είναι ελάχιστα. Τα εγκλήματα των ασελγών πράξεων κατά των ανηλίκων οφείλονται στην εξασθένηση της γενετήσιας λειτουργίας, στον ερεθισμό από την προσέγγιση με αφελείς και αδύνατους ανηλίκους και σε πολλές περιπτώσεις στην ψυχική νόσο της γεροντικής άνοιας.

Θ ΤΟ ΦΥΛΟ

Το ανθρώπινο γένος ως γνωστό διακρίνεται σε δύο φύλα. Καθένα από αυτά είναι ένα σύνολο ατόμων που έχουν μία ιδιαίζουσα διαμόρφωση, η οποία διαχωρίζει αυτά από τα άτομα του άλλου φύλου. Η ιδιαίζουσα αυτή διαμόρφωση συνίσταται στο ότι τα άτομα κάθε φύλου έχουν τις ίδιες

σωματολογικές, φυσιολογικές και ψυχολογικές ιδιότητες.

Το φύλο στο οποίο ανήκει το άτομο αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο της προσωπικότητάς του. Ο χαρακτήρας και γενικότερα η προσωπικότητα οφείλουν τη διαμόρφωσή τους και στην επίδραση του φύλου.

Μερικές από τις έμφυτες ιδιορρυθμίες που συνιστούν την ψυχική ιδιοσυστασία της γυναίκας :

α) Η γυναίκα είναι περισσότερο εύδικτη, οξύθυμη και συγκινείται εύκολα, διότι σ' αυτήν το συναίσθημα είναι περισσότερο ανεπτυγμένο από τη νοημοσύνη. Έτσι δίνει μεγαλύτερη σημασία σε μία πράξη ή σ' ένα γεγονός, ενώ ο άνδρας δίνει μικρότερη σημασία ή αδιαφορεί. Μία δυσάρεστη λέξη, έκφραση ή κίνηση του άλλου την καταλαβαίνει και την αισθάνεται ως περισσότερο σημαντική και προσβλητική από τον άνδρα.

β) Η γυναίκα είναι φλύαρη. Αυτό οφείλεται στον εντατικότερο ψυχικό βίο της, ήτοι στις συχνότερες παρορμήσεις, στη μεγαλύτερη έμφυτη τάση για ανακοίνωση.

γ) Είναι ψυχικά ασταθής και ευμετάβλητη. Είναι επιμελής και φιλόπονη.

δ) Είναι φιλάρεσκη, επιδεικτική και έχει τάση για ναρκισσισμό και ματαιοδοξία. Είναι πεισματάρα. Και προσέχει τη λεπτομέρεια στη ζωή περισσότερο από τον άνδρα.

ε) Ρέπει περισσότερο από τον άνδρα προς την φιλοκατηγορία, την κακολογία και διάδοση αυτής και δεν κατανοεί εύκολα την υποχρέωση για

εχεμύθεια. Ρέπει περισσότερο στη ζηλοτυπία, φθόνο, εκδίκηση, εξύβριση, ψευδολογία, ψευδή καταμήνυση, μεμφιμοιρία, υποουλότητα, ανακρίβεια και υποβολή σε κρυφές πράξεις.

στ) Είναι φιλύποπτη, μυθομανής και ιραδιούργα. Οι ιδιότητες αυτές οφείλονται στην ικανότητα για δημιουργία ψευδών ιστοριών, επειδή έχει ισχυρή φαντασία και γρήγορο συνειρμό ιδεών.

ζ) Έχει στενότερες απόψεις και μεγαλύτερη συντηρητικότητα. Αυτό οφείλεται στην κλειστή της ζωή.

η) Είναι περισσότερο φιλοπερίεργη από τον άνδρα.

θ) Παρουσιάζει ψυχικές ανωμαλίες λιγότερα συχνές από τον άνδρα.

ι) Οι διαστροφές της γενετήσιας ορμής είναι λιγότερο συχνές στη γυναίκα.

ια) Έχει παιδηγικήτερη γενετήσια ζωή από τον άνδρα.

ιβ) Μετέχει πιο εύκολα και πιο γρήγορα από τον άνδρα στις οχλοκρατικές εκδηλώσεις, επειδή διεγείρεται περισσότερο το νευρικό της σύστημα και η εκρηκτική της διάθεση.

ιγ) Η δυσφορία της γυναίκα που προκύπτει από την καταπίεση της βιολογικής της ορμής για κίνηση, επικοινωνία και ελευθερία είναι λιγότερο έντονη από τον άνδρα, καθόσον οι περισσότερες ζουν ζωή οικιακή και κλειστή.

ιδ) Η γυναίκα έχει συναίσθηση της αδυναμίας και της ανάγκης για προστασία και βοήθεια από τον άνδρα. Έχει την ψυχολογία του ανίσχυρου, του υφισταμένου, η δε μυϊκή

της δύναμη και το θάρρος είναι σ' αυτή σε μικρότερο βαθμό σε σύγκριση με τον άνδρα.

ιε) Αποφεύγει την σκληρή συμπεριφορά, οι δε αυστηρές παρατηρήσεις της προκαλούν μίσος και απέχθεια.

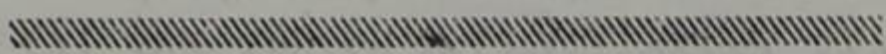
Γενικά και ο άνδρας έχει τις πιο πάνω ψυχικές ιδιότητες, πλην όμως σε μικρότερη ένταση. Τέλος και η φυσιολογική λειτουργία των εκκρίσεων της γυναίκα και ιδιόμορφα άλλα φαινόμενα επηρεάζουν την ψυχική κατάσταση, τη συμπεριφορά και την εγκληματικότητα της γυναίκα. Τέτοιες λειτουργίες και άλλα φαινόμενα είναι η έμμηνη ρύση (περίοδος), η ήβη, η εγκυμοσύνη, ο τοκετός, η γαλουχία, η παύση των έμμηνων ρύσεων. Κατά τη διάρκεια αυτών δημιουργούνται έντονες ακεφίες και στενοχώριες, εμφανίζονται διεγέρσεις του θυμικού, εκρήξεις πάθους και ροπή σε ενέργειες που κατευθύνονται από τα ορμέμφυτα (ένστικτα).

Η εγκληματικότητα της γυναίκα χαρακτηρίζεται κυρίως από την υποκρισία και υποουλότητα, η δε εγκληματικότητα του άνδρα κυρίως από τη βιαιότητα. Προς τα εγκλήματα της βίας η γυναίκα ρέπει πολύ λιγότερο από τον άνδρα. Αυτό αποδίδεται συνήθως στην έλλειψη ισχυρών σωματικών δυνάμεων και στη μη κατάχρηση οινοπνευματωδών ποτών. Σε όλες δε τις χώρες η εγκληματικότητα των γυναικών είναι μικρότερη από την εγκληματικότητα των ανδρών. Η εγκληματικότητα της γυναίκα ποικίλλει όχι μόνο από χώρα

ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ

Δημοσιεύουμε παρακάτω τα ονόματα αυτών που μας έστειλαν τη συνδρομή τους :

Κουτούλος Δημήτριος	1.000
Χρήστου Θωμάς	1.000
Νταγκουβάνος Χρήστος (Κώστα)	1.000
Νάκος Ευστάθιος	2.000
Χαλκιάς Ανδρέας	1.000
Αθανασία Ιωσήφ	1.000
Παναγιόπουλος Θεόδωρος	5.000
Νάκος Χρήστος (Σπύρος)	2.000
Πασιάς Σπύρος	5.000
Νταγκουβάνος Μιχάλης (Ανδρέας)	3.600
Εξάρχου Χρήστος (Φώτης)	1.000
Ζήκα Μαρία (Τηλέμαχος)	1.000
Τσιάτσιου Μαρία (Σπύρος)	2.000
Τζίνας Αθανάσιος (Νασιέρης)	3.000
Γελαδάρης Αλέκος	1.000
Μαρανής (Κώστας)	1.000

σε χώρα, αλλά και μέσα στην ίδια τη χώρα. Η διαφορά τέλος που παρατηρείται μεταξύ των διαφόρων χωρών οφείλεται και στη διάφορη ψυχολογία της γυναίκας από χώρα σε χώρα και στους διάφορους όρους του κοινωνικού βίου των διαφόρων χωρών.

(Συνεχίζεται)

- ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ φύλλο θα ασχοληθούμε με τη φυλή ως αίτιο του εγκλήματος.

Γαλάνης (Σπύρος)	1.000
Αποστόλου (Απόστολος)	1.000
Καραπέτσος Παναγιώτης	1.000
Αλέξανδρος Κ. Δέσποινα Νάκου	2.000
Κοταδήμας Γεώργ. (Χρήστος)	1.000
Τζίνας Θεόδωρος	500
Νταγκουβάνος Γεώργης (Ιωάννης)	1.000
Πετμεζάρη Χαρίση Αμαλία (Αμερική)	4.000
Σιάφης Νικόλαος	1.000
Νταγκουβάνος Νικόλαος (Μουζάκι)	5.000
Γαλάνης Σπυρίδωνας	1.000
Βλιόρας Χρήστος	1.000
Γεωργία Γαλάνη	500
Κοτίνα Λευκοθέα	500
Δημητρίου Άγγελος	2.000
Κουκούμης Αθανάσιος (Νικόλαος)	1.000
Κουκούμη Αγόρω (Νικόλαος)	1.000
Κουτούλας Βασίλειος (Γεώργ.)	2.000
Νταγκουβάνος Κώστας (Βασ.)	1.000
Σκαλωμένος Αθανάσιος (Κων.)	1.000
Σκαλωμένος Κώστ. (Λάζαρος)	1.000
Γκουγκέτας Απόστολος	2.000
Κοταδήμας Ανέστης	1.000
Κουκούμης Νικόλαος (Σπυρ.)	1.000
Τζίνας Ανδρέας (Δημητρίου)	20.000
Ντόλια Χαρισιάδη Μαρίκα	5.000
Εξάρχου Βασίλειος	1.000
Γελαδάρης Νικλαίος	1.000
Γελαδάρης Αθανάσιος	1.000
Γκούτσιου Δράκου Δήμητρα	3.000
Παπαγεωργίου Μπαζιώτου Μόρφω	1.000

Νικολαΐδου Δέσποινα	1.000	Μελέτης Χρήστος	1.000
Γαϊλάνης Νικόλαος	5.000	Τζίνας Πέτρος	10.000
Χαρίσης Οδυσσέης	1.000	Σελτσιώτης Κων)νος	1.000
Σκαλωμένος Παντελής	1.000	Γαϊλάνης Δημήτριος (Αμε- ρική)	6.800
Καβελίδης Χρήστος	5.000	Σκουτέρη Λουκία (Γεωργίου, Αμερική)	6.800
Κουκούμης Ιωάννης	1.000	Παπαγεωργίου Δράμη Ιφι- γένεια	1.000
Μήτσος Βαγγέλη Πέτρου Δαι- κουδάνου	5.000	Γκούτσιος Γεώργιος (Νικολ.)	1.000
Κωνσταντινίδης Παναγιώτης	5.000	Κουτσούκος Γεώργιος	1.000
Γιαν.ούλα Βασιλείου	1.000	Αφοί Τσιαλιαμάνη	5.000
Χαβάς Απόστολος	1.000	Γκούτσιος Χριστόφορος	600
Χρονάς Νικόλαος	26.200	Κυρίτσης Λάζαρος (Μαρούσι)	1.000
Σκαλωμένος Δημήτριος (Αθα- νασίου)	20.000		
Τζίνας Νικόλαος (Ιωάννου)	1.000		
Ζήκας Λάζαρος (Δημητρίου)	1.000		
Βλάχος Ζήσης	1.000		
Μπέτζιος Αχιλλέας	1.500		
Ζήκας Βαγγέλης	1.000		
Τζίνας Δημήτριος (Βασιλ.)	2.000		
Κωνσταντινίδης Κώστας	1.000		
Λέτσιος Κώστας	1.000		
Γκούτσιος Ιωάννης	1.000		
Τέλλης Ηλίας	1.000		
Φράγκος Σεραφείμ (Φούρκα)	1.000		
Τσιμπούρης Χρήστος	2.000		
Κουκούμης Ζήσης	5.000		
Ζήκας Παντελής	1.000		
Κορομπλίτσος Δημήτριος	2.000		
Ζούκας Ευάγγελος	2.000		
Χαλκιάς Ανδρέας (Κοτρώ- τσιος)	2.000		
Κουκούμης Απόστολος (Γιάν- νης)	1.000		
Τέλλης Χρήστος (Τάκης)	2.000		
Νταγκουδάνου Όλγα	5.000		
Ζώτος Κώστας	1.000		
Κουτούλας Μιχαήλ	1.000		
Παντελής Τσούμπανος & Σία Ο.Ε.	50.000		

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΔΕΜΕΡΟΥΤΗΣ

Χειρουργός

Ωτορινολαρυγγολόγος

Επιμελητής Ω.Ρ.Λ. Κλινικής

Νοσοκομείου Αεροπορίας

Δέχεται 5.30 - 8.30 μ.μ.

Δευτέρα - Τετάρτη - Πέμπτη

Τηλ. : Ιατρείου 6930 023

Οικίας 6516 685

Νοσ. 7700 311 (εσ. 2180)

« E U R O B A G N O »

ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΠΛΑΚΙΔΙΑ — ΝΕΡΟΧΥΤΕΣ

ΠΑΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

& ΣΙΑ Ε.Ε.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ :

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ - ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ

ΙΤΑΛΙΑΣ — ΑΓΓΛΙΑΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ζωοδόχου Πηγής 44 — Χαλάνδρι

Τ.Κ. 152 31 — ΑΦΜ 93515311

Τηλέφ. 6472 323 — 6471 835

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΠΑΝΕΤΟΙΜΟΣ ΜΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ.

Για όσους θέλουν να περάσουν μερικές μέρες ξεκούρασης, ηρεμίας, και να ζήσουν την Κερασοβίτικη φύση και παράδοση από πολύ κοντά, μακριά από τον θόρυβο και το καυσαέριο της πόλης, στο χωριό μας λειτουργεί Ξενώνας «ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ», πλήρως εξοπλισμένος.

Για περισσότερες πληροφορίες, απευθυνθείτε στα τηλέφωνα :

Αθηνών 86.24.043

Κοινότητας Αγίας Παρασκευής (0655) 41.210

Σαμαράς Βασίλης (0655) 41.215